

DIMENZIÓKON ÁT, FOLYAMATOSAN
ÉS FELTARTÓZTATHATATLAN ENERGIÁVAL ÁRADNAK
A SZERETET HULLÁMAI AZ ÉGI FORRÁS FELŐL,
ÁM EGY ÉGBEKIÁLTÓ SZIKLASZIRTEN
KÉNYTELENEK ÓRIÁSI ROBAJJAL MEGTÖRNI.
ENNEK A SZIKLASZIRTNEK A NEVE:
EMBER.

ÖSSZEFOGTAK HÁT AZ EMBERKÖZELI DIMENZIÓK,
HOGY AZ EMBERREL TUDATOSÍTSÁK:
NEM AZ A DOLGA, HOGY A SZERETET SZAKADATLAN
ÁRAMLÁSÁBAN AKADÁLYT JELENTSEN...



SZŐKE LAJOS

A HIÁNYZÓ LÁNC SZEM

SZÓKE LAJOS
A
HIÁNYZÓ
LÁNCSEM

Ez a könyv, tartalmánál fogva,
kereskedelmi forgalomba
nem kerülhet!

/A SZERZŐ/

*Neg. havi kiadás:
Szóke Lajos*

Faktor BT.
Csömör, 1995.

Tartalomjegyzék

Előszó.....	7
A radiesztézia, az Átmenet tudománya.....	9

I. RÉSZ

BOTLADOZÓ RADIESZTÉZIÁNK LEGÚJABB EREDMÉNYEI

Törés a csőben (Bevezetőként).....	13
Irányított radiesztéziai erőtér gerjesztése egyetlen csővel.....	13
Szimmetriák.....	16
A hengerekkel és csövekkel kapcsolatos gyakorlati észrevételek.....	20
A csatornalefolyó.....	21
A koaxiális kábelek ívei.....	23
A gerjesztett erőtér intenzitásának alakulása két, egymásra merőleges hengeres test hatására.....	24
Csak műszakiaknak! A pozitív és negatív radiesztéziai erőterek intenzitásainak finoman szabályozható lehetőségei.....	25
Küzdelem a mesterséges sárkányáramok ellen.....	27
Játsszunk démont!.....	29
Szörnyecskék a lakásban.....	32
Hőszigetelt tetőszerkezetek.....	35
A „szomszéd háza” szindróma.....	35
A szimbolizmus iskolapéldája.....	36
Jin-nél „jin”-ebb?.....	38
Miképpen képes hatni az égitest-együttállások miatt eltérült Hartmann-hálóra a templomi harangszó?.....	39
A „Föld ciklusa”, mint élő bolygónk periodikus auraváltozása.....	40
A „Korrekció” - és ami ebből következik.....	41
Harmatcseppek.....	42
Egészséges és beteg növényi aurák.....	44
Tájkép csata után.....	46

Beteg állatok aurái.....	47
--------------------------	----

II. RÉSZ

A HIÁNYZÓ LÁNCSZEM

A felsőbbrendű logika.....	53
Üzenet a régmúltból.....	54
Miért nem egyeznek a felsőbb dimenziókról alkotott elképzeléseink?.....	55
Karactersugárzások.....	57
Istenek ivadékai.....	59
Poláris és apoláris sugárzások.....	62
A kapcsolatteremtés alapjai.....	64
Az ősprincípiumok asztrál-tükröződései.....	66
Nap.....	67
Hold.....	72
Merkúr.....	75
Vénusz.....	76
Föld.....	78
Mars.....	79
Jupiter.....	81
Szaturusz.....	82
Uránusz.....	84
Neptunusz.....	85
Plútó.....	85
A 10. bolygó.....	86
Amit a kapcsolatfelvételhez tudni kell.....	87
Az ősprincípiumok földi tartományainak szimbolikus rendje.....	89
A karactersugárzások hatáskeresztmetszetei.....	94
A Föld-idegáramok és az ősprincípiumok egymásrahatása.....	98
Az ősprincípiumok tartománybeli eloszlásának és a Szent György-hálók helyi centrumának összevetése.....	99
Szíves figyelmükbe ajánlom.....	100
Az ősprincípiumok asztráltükröződéseinek Hartmann-hálóra való hatásai, amennyiben őket emberlény hívja.....	101

Az ősprincípiumokkal történő kapcsolatfelvétel legoptimálisabb módja.....	103
Ezotérikus diagnózis.....	105
Kozmikus szerviz-szolgálat.....	106
Ismétlésképpen.....	108
Önteltség kizárva.....	108
Az emberi szenvedésről.....	110
A karma urai.....	112
A viharok urai?.....	114
Az asztrálvolumen fogalma.....	115
Miképpen működik a Rend?.....	121
Hogyan tovább?.....	123
Ahol a feszület valóban „él”.....	126
Az emberi száj tüneményes szimbóluma.....	127
Mi jöhet még?.....	129
Buddha, Mohamed és a többiek.....	131
Csak óvatosan!.....	132
Kedves Olvasó!.....	134
A legszerencsésebbek.....	137
A IV. évezred élelmiszeripari mértékegysége: a Kozmikus Szeretet.....	138
Az isteni dimenziók asztráltükröződéseinek Hartmann-hálóra való hatásai, amennyiben őket emberlény hívja.....	140
Hozsánna néktek Károly, Bozóki, Máray, Zsasskovszky, hozsánna néktek, Országos Liturgikus Tanács!.....	141
Mi Atyánk	
Angyali üdvözlés	
A Szentháromság dicsérete	
Imádság a Szent Órangyalhoz	
A Szentlélekhez	
A koordinátor.....	145
Engedjétek hozzám jöni a kisdedeket!.....	146
A kozmikus térhálók, a föld idegáram kereszteződési pontok, feszületek és templomok másodlagos funkciói.....	147
Miért?.....	148
Mondd, te kit választanál?.....	149
És az összes vallások szentjei?.....	150
Arányokról.....	151
Az Időtlen Bölcsesség „memóriabankja”, az ősprincípiumi szupertranszformáció.....	151

A néma tanú.....	153
Ami az egyazon helyen fellelhető kövek ősprincípiumi hovatarozásából következik.....	155
A csiga.....	158
Szolíd lehetőségek az atlantisziak hegyépítő technológiájának magyarázatára.....	159
Az atlantiszi hegységépítő technológia elméleti magyarázata.....	159
Roppant különös.....	161
Áldassék X.Y.szent neve!!.....	166
Salto-mortale.....	167
Az angyali és isteni dimenziók megnyilvánulásainak tisztán (bio)- fizikai magyarázata.....	168
Dimenziók áthasonulása.....	171
Szabad-e embernek a szellemvilággal foglalkoznia?.....	173
Minden beavatás lényege.....	175
Ra-Mak-Hotep adeptus igazsága.....	176
Távlatok.....	180
Utószó.....	181

MELLÉKLETEK

ELŐSZÓ

Nagy tisztelettel köszöntöm a Kedves Olvasót!
Nem először találkozunk. Szinte biztos vagyok abban, hogy e könyv kizárólag azok kezébe fog kerülni, akik ismerik az ezt megelőző köteteket is.

Hogy munkájukat és érdeklődésüket megkönnyítsem, tisztelettel felhívom a figyelmet arra, hogy mindazok, akiket a radiesztezia fizikája nemigen érdekel, nyugodtan lapozzák át és hagyják ki a könyv első részét, s kezdjék az olvasást a második résznél. Egyéb jelentős üzenetem nincs és nem is lehet. A csoda bennünk rejlik...

(a szerző)

A RADIESZTÉZIA, AZ ÁTMENET TUDOMÁNYA

Amikor nekifogtunk, még senki sem gondolta volna, hogy a radiesztézia mögött az elkövetkezendő évezred tudományának, irányzatainak és erkölcsiségének alapja rejtőzik. Mégis, felesleges a szabályait apró részletességig kidolgozni és meghatározni, eddig feltárt összefüggéseit írott „malasztá” változtatni, s további spontán fejlődését különféle, törvénybe iktatott béklyókkal leállítani. Miért? Szakemberek előtt évek óta nem titok, hogy egyre látványosabban válik ketté az emberi faj. Az Átmenet korában élünk, amikor is a homo sapiens hideg értelmű faja mellett egyre jelentősebb szerephez jut a vízöntő-kori ember. E „szerep-osztás” eredményeképpen a vízöntő-kori faj látványos többlet-képességekre tesz szert, a homo sapiens léte pedig végleges kudarcba fúl.

A radiesztézia a két faj szétválását nagymértékben elő fogja segíteni, s rövid időn belül orvosilag is beazonosíthatóvá válik az, hogy melyik földi ember melyik faj képviselője.

A radiesztézia az eljövendő (kialakuló), vízöntő-kori emberi faj érzék-szerveivé fog válni, olyanná, mint a látás, hallás és a szaglás, s igazán felesleges lenne ezt követően is oktatgatni, törvényekkel szabályozni. Mert milyen nevetségesnek is tünne a mai ember számára, ha valamelyik iskolában jelenleg azt tanítanák az egészséges emberek részére, hogy miképpen kell szagolni, hallani vagy látni...

Ma még, amikor e könyv megjelenik, a radiesztézia mellé egy nagy-nagy kegyelem társul: valamennyi földi ember önmaga döntheti el, hogy a homo sapiens, vagy a vízöntő fajához szeretne-e tartozni. Ily módon pedig, ebben az átmeneti korszakban, igazán senkit sem érhet sérelem. Jelen pillanatban a faji „hovatartozásunkat” egyetlen gondolatunk is eldöntheti, de méginkább eldöntheti a gondolataink és cselekedeteink összessége.

Ez a könnyed átállás, nem is oly sokára, biológiailag is és fizikálisan is, jelentősen megnehezedik. Ma még lehet,... holnap talán már nem.

Miképpen lehet vízöntő-kori emberré válni? Könyvek halmaza, cikkek sokasága, tanfolyamok tematikája foglalkozik ezzel, ámde az ide vezető ÚT mégiscsak egyedi. S aki azt képzelné, hogy elegendő ehhez az ezotériai tanfolyamok sokasága, s az ömlesztett természetgyógyászati „tudás”, éppen ezáltal, kemény materiális homo sapiens marad! Mivelhogy ezeknél lényegesen fontosabb az önmagunk változtatása, az

életmódunk és étrendünk átalakítása (a friss gyümölcsökből és zöldségeségekből álló ételek javára), a természet felé fordulás, a természet folyamataival való azonosulási képesség, s valamennyi érzékszervünk uralmának tudatos megtörése. (Dr. Gyökössy Endre szavaival élve: „Isten nem szólít meg senkit, hanem megvárja, míg önként elindulunk feléje.” Továbbá fontos tudni, hogy: a leghosszabb és legnehezebb ÚT a „disznótól a lélekig vezet”)

Hogy pedig mennyire szükséges ezeket komolyan venni? Legyen elegendő tán annyi, hogy nem ember lesz, aki majd ennek alapján vizsgálhatni fog, s megítél bennünket...

I. RÉSZ

BOTLADOZÓ RADIESZTÉZIÁNK LEGÚJABB EREDMÉNYEI

„TÖRÉS A CSŐBEN” ...

(Bevezetőként)

Közel három éve ismertté vált, miképpen lehet a Hartmann-hálót és a felszín alatti vízerek radieszteziái sugárzásait könnyűszerrel irányíthatni. A földsugárzások fizikájával maga az Élet lépett előbbre, mivelhogy ezt követően igen rövid idő alatt kiderült; nem csupán három, hanem egyetlen hengeres tárgy is igen hatásosan befolyásolhatja a Hartmann-háló és a vízerek sugárzásait. Ezek a tények főképpen beteg emberekkel kapcsolatos környezettanulmányok során váltak egyértelművé (fizikai lényegüket illetően is).

A Hartmann-háló irányíthatóságának feltételeit az „Irányítható földsugárzások” című könyvemben találhatja meg a Kedves Olvasó, ezeket tehát ismételtelen nem részletezzük. A lehető legrövidebben csupán azokra a lehetőségekre térünk ki, amelyek újabb gondolatokat vethetnek fel az egészségmegőrzéssel, illetőleg a jelenség esetleges energetikai hasznosításával kapcsolatban.

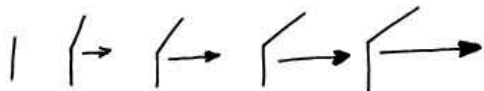
IRÁNYÍTOTT RADIESZTÉZIAI ERŐTÉR GERJESZTÉSE EGYETLEN CSŐVEL

Alábbi kísérleteink nem lesznek tudományos igényeket kielégítőek, s pusztán azt a célt szolgálják, hogy gondolatokat ébresszenek másokban. Reméljük, hogy e témakörnek is megszületik majd a maga szakembere.

Gerjesztett erőter, egyetlen csővel olyanformán alakítható ki, hogy a csövet **megtörjük**. Ez a valóságban, az Élet számos területén alkalmazott módszer, s a létrejövő radieszteziái hatások csupán igen kismértékben függenek attól, hogy a törés milyen mértékben szabályos, illeszkedő felületű, avagy körkörösön összeérő-e.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA EGYETLEN CSŐ MEGTÖRÉSE ESETÉN, A CSŐ MEGTÖRÉSÉNEK MÉRTÉKE SZERINT

A közérthetőség kedvéért tekintsük meg, miképpen változik a gerjesztett erőter intenzitása, a cső megtörésének függvényében (1. ábra).



1. ábra

A gerjesztett erőter kialakulása, főképpen az intenzitásra való tekintettel, rengeteg tényező függvénye. Nézzük sorra a fontosabbakat:

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA A CSŐ KÜLSŐ ÁTMÉRŐJE ALAPJÁN

Amennyiben különféle átmérőjű csövekkel kísérletezünk, a radieszteziái erőterük - azonos felületi minőségű, kidolgozású, hosszúságú stb. csövek esetében - annál erőteljesebb lesz, minél nagyobb a cső átmérője.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA A CSÖVEK FALVASTAGSÁGA SZERINT

Amennyiben különféle falvastagságú csövekkel kísérletezünk, megállapíthatjuk, hogy radieszteziái erőterük a csövek falvastagságától számottevően nem függ.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA A CSÖVEK HOSSZA SZERINT

Azonos átmérő, felületi símaság stb. esetében valamely cső radieszteziái gerjesztett erőtere annál erőteljesebb, minél hosszabb a cső.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA A CSÖVEK FELÜLETI FINOMSÁGÁNAK VÁLTOZTATÁSÁVAL

A gerjesztett radieszteziái erőter annál intenzívebb, minél finomabb, simább, fénylőbb valamely cső külső felülete.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA A CSÖVEK BELSŐ FELÜLETÉNEK FINOMSÁGA SZERINT

E tekintetben bővebb kísérleteket (fizikai alapossággal) végezni szükséges. Míg első közelítésben megállapítható, hogy az erőter a cső belső kialakításától számottevően nem függ, a cső peremének kidolgozása a mérésbe roppant módon „bezavar”. Emiatt annak megállapítása nehézkes, hogy a cső belvilágának radieszteziái erőtere miképpen alakul.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA A CSÖVÉGEK VÁGÁSI FELÜLETÉNEK MEGMUNKÁLÁSI MÓDJA ÉS A CSÖVÉGEK FELÜLETI FINOMSÁGA SZERINT

Egyértelműen megállapítható, hogy minél finomabb megmunkálású valamely csővég felülete, annál jelentősebben képes alakítani a cső radieszteziái erőterét.

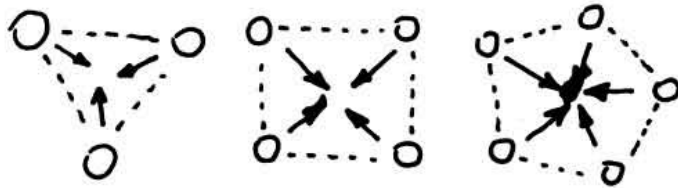
A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA A CSÖVÉGEK KIALAKÍTÁSÁTÓL FÜGGŐEN

Megállapítható, hogy adott cső radieszteziái erőterének alakulásában azok a csővég felületi formátumok vállalnak jelentősebb részt, s azok változtatják meg számottevően a csőre jellemző radieszteziái paramétereket, amelyek közelebb állnak a legömbölyített kivitelhez. A tisztán és egymástól elkülöníthető radieszteziái sugárzások szempontjából a legömbölyített felületek azonban jelentősen „bezavarnak”. Vagyis a profilbeli jellemzők következetes radieszteziái energiatereit (példának okáért) csupán a legömbölyített felületek kerülésével, fényes csővel és matt vágási felülettel, illetőleg matt csővel és fénylő vágási felülettel lehet majd „szétválogatni”.

SZIMMETRIÁK

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA TÖBB, AZONOS MÉRETŰ CSŐ FELHASZNÁLÁSA ESETÉN, A CSÖVEK GEOMETRIAI ELHELYEZÉSÉTŐL FÜGGŐEN

Amennyiben azonos méretű csöveket szabályos sokszög alakzatba rendezünk (3, 4, 5, 6, 7-szög stb.), igen változatos, igen szép, de radiesztéziai módszereinkkel immár csak nehezen követhető energiateret nyerhetünk, s nincs olyan emberi agy, amely ezt az igénybevételt hosszasan, kifáradás nélkül elviselhetné (2. ábra).



2. ábra

A zárt sokszög alakzatba rendezett azonos kivitelű csövek energiateret csupán akkor éri el és haladja meg az egy sorba rendezett csövek energiaterének intenzitását, amennyiben a sokszög alakzatba rendezett, megtört csövek irányítottsága következetesen a képzeltbeli középpont felé mutat.

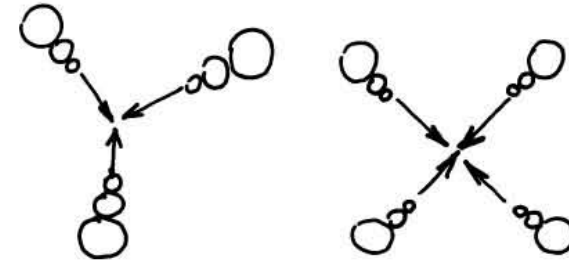
Ennyit a megtört csövekről, s bár ez a témakör - amint látni fogjuk - koránt sincs berekesztve (s néhány izgalmasabb gyakorlati tapasztalatról e fejezeteket követően még szükség lesz szót ejteni), térjünk át egy nem kevésbé izgalmas témára, amely ismét más távlatokat nyithat meg.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA KÜLÖNBÖZŐ MÉRETŰ (ÁTMÉRŐJŰ) CSÖVEK FELHASZNÁLÁSA ESETÉN, AMENNYIBEN – EGY-EGY MÉRÉSI FOLYAMAT SORÁN – AZ AZONOS ÁTMÉRŐJŰ CSÖVEKET SZABÁLYOS SOKSZÖG ALAKZATBA RENDEZZÜK

Megállapítható, hogy azonos minőségű csövek felhasználása esetén, a gerjesztett erőter intenzitása annál erőteljesebb, minél nagyobb az azonos alakzatba rendezett csövek (egyenes csövek) átmérője.

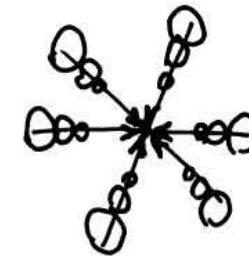
A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA SZABÁLYOS SOKSZÖG ALAKZATBA RENDEZETT CSÖVEK ESETÉBEN, AMENNYIBEN EGY-EGY SORBAN, A SOKSZÖG KÖZÉPPONTJA IRÁNYÁBA MUTATÓ, SZIGORÚAN BEFELE CSÖKKENŐ HENGERÁTMÉRŐK HELYEZKEDNEK EL.

Nos, ezúttal egy olyan formátumhoz jutottunk, amelynek energiaterét (a „centrumban”), fizikai eszközökkel különösképpen vizsgálni érdemes. Hiszen e formák jelentőségére valamennyi ősi kultúra felhívja a figyelmet (3. ábra).



3. ábra

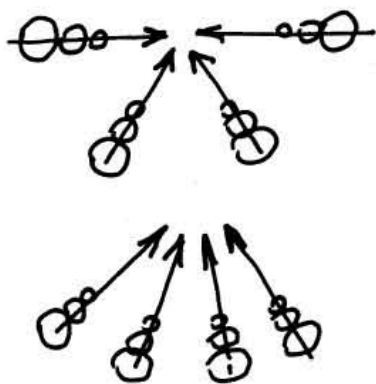
A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA SZIMMETRIÁBA RENDEZETT NAGY, KÖZEPES ÉS KICSI HENGEREK, ILLETVE CSÖVEK ESETÉBEN - A SZABÁLYOS SOKSZÖG ALAKZAT KÖZÉPPONTJÁBAN -, AMENNYIBEN A SZABÁLYOS SOKSZÖG SZÖGEINEK SZÁMÁT NÖVELJÜK (4. ábra).



4. ábra

A fenti kísérletből megállapítható, hogy: amennyiben a szabályos sokszög alakzatba rendezett, nagy - közepes és kicsi hengerekből álló elrendezésben a sokszög szögeinek számát növeljük (pl. $4 \rightarrow 5 \rightarrow 6 \rightarrow 7$ szögre), a középpontban - ahová valamennyi nagy-közepes és kicsi hengeralakzat radieszteziái erőterei irányulnak -, az alakzatok (egyenként) negatív radieszteziái erőterei a centrumban egy pozitív, „kozmosz csatornát” hoznak létre. Ennek az irányítottsága függőleges, s energiaterere annál erőteljesebb, minél nagyobb a sokszög szögeinek száma.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA NAGY, KÖZEPES ÉS KIS HENGEREK (CSÖVEK) SZIMMETRIÁBA RENDEZÉSÉVEL, MELYEK SORÁN AZ EGY-EGY SORBA RENDEZETT HENGEREK IRÁNYÍTOTSÁGA EGYETLEN KÖZÉPPONT FELÉ MUTAT, ELHELYEZÉSÜK PEDIG 180° FOKOS, VAGY ANNÁL KISEBB KÖRCSIKK ALAKZATÚ (5. ábra).



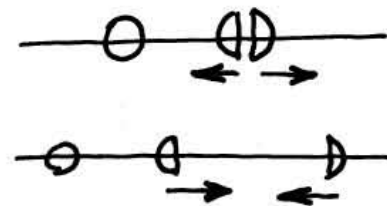
5. ábra

Az eredmény hasonlatos az előbbi példához, de a körcsikk középponti szögének csökkentésével, 180° és 90° között, a pozitívan felgerjedő „kozmosz csatorna” intenzitása megnövekszik. Ennek további, következetes vizsgálatához felkészültebb és megalapozottabb fizikai körülmények szükségesek.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA EGY HENGER ÉS KÉT FÉLHENGER KÖZÖTT, A FÉLHENGEREK EGYMÁSTÓL VALÓ TÁVOLÍTÁSÁNAK FÜGGVÉNYÉBEN

A cél annak megállapítása, hogy az egy henger és két félhenger páratlan alakzata, a félhengerek egymáshoz való közelítésekor milyen távolságok esetében válik „párossá” (vagyis a hengereken kívül mikor szűnik meg a gerjesztett erőter). Ugyanez a kérdés fordítva is igaz; a henger és az egymás mellé helyezett félhengerek esetében, a félhengerek távolítása közben az alakzat mikor válik „páratlanná”, (vagyis mikor gerjed fel a páratlan számú alakzatra jellemző, távolra ható erőter).

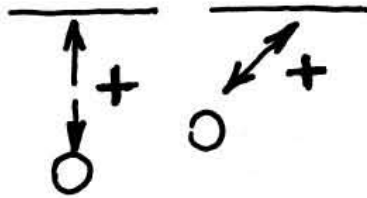
Amikor a páratlan számú alakzattól páros lesz, illetve amikor a párosból páratlan lesz, a hengerátmérők és távolságok birtokában e kísérletsorozat segítségével elegendő ismeretlen rezgéseképletek birtokába juthatunk (6. ábra).



6. ábra

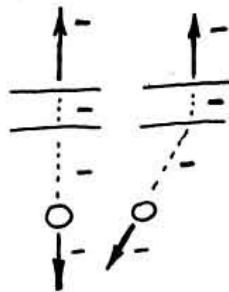
E kísérletsorozat megvalósítása valószínűtlenül vontatottan halad. Ígéret ugyan számottevően sok született - már ami a kísérletekhez szükséges, precíz kivitelű félhengereket illeti, ez idáig mégsem sikerült egyetlen, következetesnek tekinthető kísérletet sem kiviteleznünk - a félhengerek hiánya miatt. Pedig e kísérletsorozat, a fizikai paraméterek következetes figyelembevételével, nem csekély jelentőségű lehetne.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA EGY SÍKLAP ÉS EGY HENGER ESETÉBEN, A SÍKLAP ÉS A HENGER KÖZÖTT, A HENGER KÖZÉPRE, ILL. OLDALRA TÖRTÉNŐ HELYEZÉSÉVEL (7. ábra).



7. ábra

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA KÉT SÍKLAP ÉS EGY HENGER KÖZÖTT, A HENGER KÖZÉPRE, ILLETVE OLDALRA TÖRTÉNŐ HELYEZÉSÉVEL (8. ábra).



8. ábra

A HENGEREKEL ÉS CSÖVEKKEL KAPCSOLATOS GYAKORLATI ÉSZREVÉTELEK

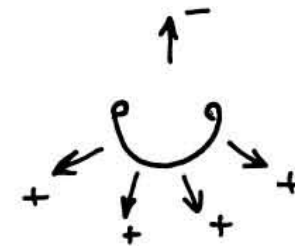
Bár szükségessé vált néhány „elvontabbnak” tetsző kísérlet írásba foglalása, kérdés azonban, hogy vajon valóban ilyen elvont dolgok-e ezek? S rögtön kiderül a válaszból, hogy egyáltalában nem, hiszen mind-

ezek gyakorlati összefüggései egészséggel és betegséggel, emberi szenvedéssel, megoldhatatlannak tetsző problémák köreivel kapcsolatosak. Az e fejezetet megelőző vizsgálatokat és elveket éppúgy az Élet produkálta, mint ahogyan az Élet produkálta az ezután következő tapasztalatokat is, s valamennyi tapasztalat mögött személyes tragédiák húzódnak. Persze a cél nem az, hogy tovább szaporodjanak a pszichopaták, hanem hogy bárki megértse; mindezek a látszólagos „apróságok” egészség és betegség forrásai lehetnek. Ezek figyelembevételével és tanulmányozásával nem csupán valamiféle megfoghatatlannak tetsző „tudás” birtokosai lehetünk, hanem akár egy új gyógymód, vagy egy eleddig ismeretlen energiarendszer is előbukkanhat az ismeretlenség homályából. Lássuk hát az első példát:

A CSATORNALEFOLYÓ...

A „Törés a csőben” című fizikai rész elméleti vonzatainak gyakorlati alkalmazása nem elrugaskodott fantázia szüleménye. Valmennyi ilyen irányú tapasztalatot keserves emberi sorsok szolgáltatták.

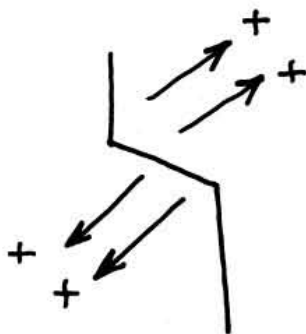
Tegyük fel, hogy új, alumínium (horganyzott vas, műanyag stb.) esőcsatornát kap a ház (9. ábra).



9. ábra

Amint a fenti ábráról láthatjuk, „valami” máris történt, bár ezt a mai materiális és fizikai szemléletünkkel megfogalmazni tán még senki nem lenne képes.

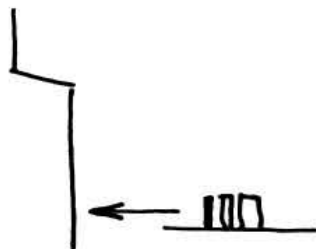
Az új esőcsatornához új lefolyócső csatlakozik (10. ábra).



10. ábra

Bár radiesztéziai szempontból maga az esőcsatorna sem megvetendő energiakonzentráló hatású, az esőcsatorna-lefolyó végképp megbolondította az egész ház és az egész radiesztéziai rendszer gerjesztési adottságait.

Sajnos, amint a különféle betegségek és az ezekkel kapcsolatos visszajelzések igazolják, ezek már hatással lehetnek az emberi egészségre. Pánikkeltés helyett nézzünk egy példát, amelynek segítségével az ilyen - új - esőcsatornákat és lefolyókat, (legalábbis radiesztéziai, vagyis az egészségmegőrzés szempontjai szerint), „blokkolni” lehet (11. ábra).



11. ábra

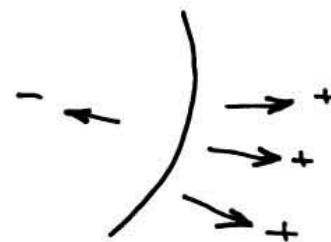
A blokkolás módja az előző könyvekből jól ismert három üveghenger volt, de blokkolható a rendszer a lefolyó leföldelésével is.

Érdekes módon, ezek az esőcsatornákkal kapcsolatos veszélyek fennállnak, s annál gyakoribbak, minél mélyebbre merül valaki az ezotéria és a radiesztézia területeire. S ehhez valami egészen különleges

„mániákusság” sem szükséges! Untig elegendő, ha valaki elhanyagolja az immunrendszere állapotát és - az őt érzékszerve bűvöletében élve -, nem ismeri fel életében a test, lélek és szellemiség hármas egységének bázisát, s benső igényeinek szükséges arányait. Már is jön a betegség, s ha más nem is közvetítené ezt, hát megteszi az esőcsatorna-rendszer, s annak lefolyója.

A KOAXIÁLIS KÁBELEK ÍVEI

Apró piciny változtatás csupán, s a „Törés a csőben” fejezetétől máris eljuthatunk - az esőcsatorna-lefolyón keresztül - a koaxiális kábelekhez. Évek óta tudjuk, hogy a radiesztéziai és egészségileg „ártó” erőterek létrehozásához immár egyetlen „csőre” sincs szükség, untig elegendő, ha a lakásunkban, vagy annak közvetlen közelében koaxiális kábellel szereléseket végeznek (TV-műsorszóró-lánc, műholdvevő-rendszer, nagy érzékenységű, gyengeáramú berendezések stb). Nos, ha bármiféle földeletlen koaxiális kábel található a lakásunkban, annak valamennyi ívén és hajlatán az alábbi erőter-módosulás érzékelhető (12. ábra).



12. ábra

Figyelmeztető jelzést tehát bőségesen kapunk, s az már nemigen számít, hogy ennek megfelelően a jelzés pl. egy koaxiális kábel erőterével érkezik, s hogy a külső, avagy a belső íve okoz-e problémát (értsd ezalatt, hogy míg a külső íve erőteljes pozitív erőteret gerjeszt, a belső íve a Hartmann-hálót megszügyenítő negatív erőteret képes produkálni.)

Persze, a felkészültebb olvasók már tudják, hogy véletlenek nincsenek, s bármiféle radiesztéziai jelzés lelki problémákra vezethető vissza. Földi

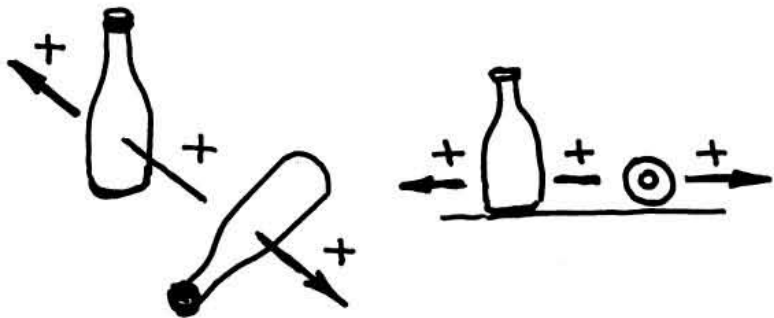
küzdelmek során talán mégiscsak figyelmet érdemelne, hogy a lélek üzeneteit nagyobb súllyal, s nagyobb hangsúllyal kellene figyelembe vennünk.

A GERJESZTETT ERŐTÉR INTENZITÁSÁNAK ALAKULÁSA KÉT, EGYMÁSRA MERŐLEGES HENGERES TEST HATÁSÁRA

Nézzük az alábbi formátumot (13. ábra). Mintha csak elhányt és szerteszórt, üres üvegekről lenne szó. Vizsgáljuk meg egy álló és egy fekvő (sörös) üveg erőterét. Két különféle nézetből ábrázolva ezen „országos” problémát, erőtereiket a 14. ábra szemlélteti.



13. ábra



14. ábra

Immár közismert lehet, hogy e radiesztéziai „csemegék” erőtereinek hatásai kizárólag a legyengült immunrendszerű és keveset mozgó, vagyis önmagukkal mit sem törődő embertársainkat érintik. Egy önmagával törődő emberre ugyanezek az erők semmiféle egészségkárosító hatással nincsenek!

CSAK MŰSZAKIAKNAK!

A POZITÍV ÉS NEGATÍV RADIESZTÉZIAI ERŐTEREK INTENZITÁSAINAK FINOMAN SZABÁLYOZHATÓ LEHETŐSÉGEI

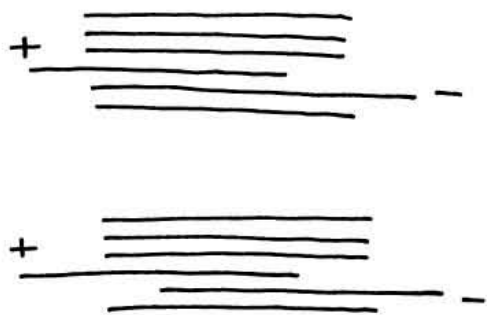
Csupán az elv a lényeges, melynek alapján bármiféle lineáris, elektromechanikus, vezérelt, vagy számítógéppel szabályozott erőter a későbbiekben, a technika kívánalmainak megfelelően (iskolapéldaként) előállítható. Szükséges hozzá kétszer hat darab egyenes fémrúd, amely lehet néhány négyzetmilliméter átmérőjű csupasz huzal is. (Csupán az elv a lényeg!). Vegyük a kétszer hat darab huzalt, s két kötegben rendezzük olyanformán, hogy a radiesztéziai módszerekkel meghatározható polaritásuk az alábbiak szerint alakuljon (15. ábra).



15. ábra

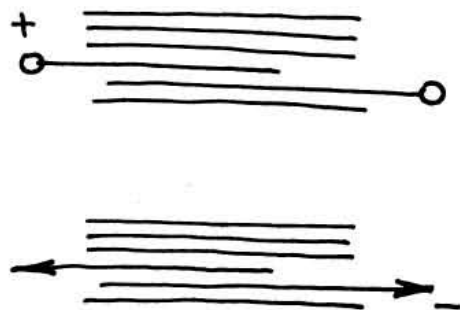
Ezt követően kössük a kétszer hat huzalt egy-egy laza, de biztos

kötegbé, hogy bennük a drótdarabok nehezen bár, de „húzósan” mozgathatóak legyenek. Keressünk ki mindkét kötegből két-két darabot, a következőképpen (16. ábra).



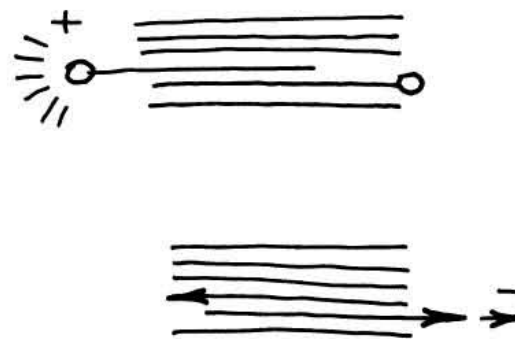
16. ábra

Ezután az egyik köteg, polaritással megjelölt huzalvégeire erősítsünk gömböket, a másik köteg, polaritással megjelölt huzalvégeit pedig „hegyezzük ki” (17. ábra).



17. ábra

Amit kaptunk, a következőképpen szükséges értelmezni: A gömbfejű pólusok ki-be tologatásával finoman és könnyedén szabályozható, kísérleti célokra igen alkalmas, szertesugárzó radiesztéziai erőterre tehetünk szert, míg a kihégyezett végű huzaldarabok esetében „szűrős”, „egyhegyű” erőteret nyerhetünk (18. ábra).

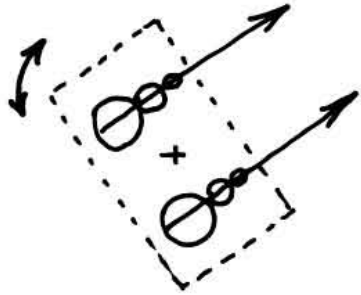


18. ábra

KÜZDELEM A MESTERSÉGES SÁRKÁNYÁRAMOK ELLEN

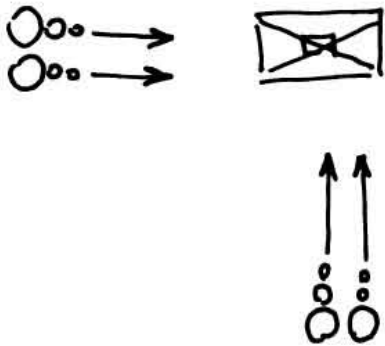
Wilhelm Reich, amerikai orvos és kutató nevéhez fűződik az orgontechnika kifejlesztése, s ha nem valamiféle méregdrága szerkezetet képzelünk el, máris az iménti mester kutatásait tökéletesen kielégítő, olyan ingyenes megoldáshoz jutottunk, amelynek segítségével életünk nagy átka, a divathóbortoknak megfelelően épített szomszéd házak radiesztéziai energiatere is tökéletesen leblokkolhatóvá válik. Nem csekély eredmény, s szolid megoldás, hogy mindez oly módon történhet, hogy erről a szomszédainknak éppenséggel tudniuk sem szükséges.

Alábbi eljárás a radiesztézia fizikájának ismeretében, a legegyszerűbb eszközökkel, többszáz méter távolságig, hatásosan megvalósítható, s hozzá, a páratlan-szabálynak megfelelően, csupán kétszer három darab, közepes, kicsi és nagyobb dunsztosüveg szükséges, az alábbi elrendezésben (19. ábra).



19. ábra

Amint az ábráról láthatóvá vált, a szomszéd ház erőterét kettős Hartmann-háló odarendelésével törtük derékban ketté, s ha ez kevésnek bizonyulna, ugyanezt két irányból is megtehetjük (a 20. ábrán felül-nézetben). Célozni azonban ezzel az "orgon-módszerrel" kinek-kinek, önmagának kell tudni megtanulnia.



20. ábra

De a leghatásosabb a harmadik irány (immár rajz nélkül), vagyis három darab fekvő üveghengerrel, az előző két ábrának megfelelően.

Reménykedjünk abban, hogy elkövetkezik az az idő, amikor nem csupán az a személy válik gyanússá, aki ilyesféle „erőterekkel” zaklatja szomszédai lelki üdvét, hanem fizikai eszközökkel igazolható károkozás miatt, kötelezni fogják a tulajdonosokat mindazoknak a házaknak az átalakítására vagy lebontására, amelyek ilyen, fantasztikus testi és lelki, vagyis egészségkárosító hatású erőtereket képesek produkálni.

JÁTSSZUNK DÉMONT!

Játsszunk démont! Elegendő, ha ehhez annyit tudunk, hogy ez az a bizonyos energia, amelyet ha falra festenek, megjelenik.

Először következetesen tegyük fel magunknak a legszükségesebb kérdéseket: szükséges nekünk ez a kapcsolat? Nem! Kell-e nekünk az ilyesfajta játék? Nem! Természetes dolog lenne, hogy ilyesmivel bíbelődjünk az élet szépségei helyett? Nem! Emberi világunkban természetellenes a démon és a vele való játszadozás? Nyilvánvalóan igen!

Nos, akkor hagyjuk abba a játszadozást, mert a démon már sajnos meg is jelent...

Próbáljuk a szobánkban körülnézve megállapítani, mi is az, ami az ott felhalmozott tárgyak, bútorzat és bármiféle közszükségleti alkalmatlanság bármilyen vonatkozásában a legtermészetellenesebb! Nézzük meg a kedvenc tárgyainkat, csecsebecségeinket és a berendezést! S most képzeljük el valamennyit, mondjuk egy erdei környezetben. Mi is az, ami - mint a legtermészetellenesebb - mondjuk napsütöses időben akár már tíz kilométer messzeségből elárulhatná, hogy valami rejtőzik az erdei fák között? Csak egyvalami lehet: a csillogás! Mert e megközelítésben a legkevésbé természetesnek fogjuk találni a kápráztató, csillámló, vakítóan fénylő, finoman kidolgozott felületű tárgyainkat.

Keressük és szeretjük a csillogást, mert ez áll a legközelebb az egyetlen, minden tudományon és misztériumon túlmutatató realitáshoz, a Fényhez. Mára olyannyira felszabadítottuk az ilyen irányú (hamis) igényeinket, hogy lassan be kell látnunk, a természet miért is védekezik lépten-nyomon korrózióval, porosodással, füstköddel s újabban savas esővel az effajta tevékenységünk ellen: mert a Fény isteni privilégiumát próbáljuk jól-rosszul utánozni, s mindeme utánzásra vonatkozik csak igazán az a megállapítás, hogy a hazugság annál hazugabb, minél közelebb áll az igazsághoz.

Csillogás, káprázat, máz: mind-mind hamis, függetlenül attól, hogy krómozott-nikkelezett felületekről vagy fröccsöntött műanyag tárgyokról esik-e szó. Vagyis lépten-nyomon velük és értük játszunk a démont, akár lakkozott felületekről, akár porcelán dísz tárgyokról, akár műanyag fóliákról vagy egyenesen magáról az irányzatról van szó. Ne zavarjon meg senkit, hogy a csillogó tárgyak egy része kegyeleti helyekre, templomok berendezési tárgyaira koncentrálódik, hiszen e tény is igazolja, hogy kell lennie valami szebbnek, fenségesebbnek, igazabbnak, amit e

tárgyak éppen hogy csak jelképezhetnek. Ennek megfelelően, leszámítva a templomok és az emberi korszakok irányító vezéregyéniségeinek háza táját, régebbi korokban, magánemberek házaiban csillogó tárgyak igencsak elvétve fordultak elő. Ma pedig? Még az azonnal eldobható, filéres tárgyak kivitele is illetlenül gyalázní próbálja a Fényt.

Leszámítva azt az esetlenséget, hogy ez irányú károkozásunk mértékét valójában fel sem foghatjuk, mivel ez főképpen az őrangyaljelenségek asztrális életterét és az angyali létsík ősprincípiumainak hatásterületét érinti, csupán egyetlen emberközeli hazugságdiszfunkciót, démoni létjogosulatlanságot szeretnék részletesebben elmagyarázni: ezen a zaklatott ezredvégen, melyre több mint tizenkétezer éve vár a világ, a kozmikus Hívás, a nekünk (valamennyiünknek) szánt üzenet, négydimenziós rezgésállapotként fog elhangzani. Mégpedig éppen azokon a kozmikus frekvenciákon, amelyeket az ember által létrehozott tárgyak buta csillogása - kozmikus generátorokként összevissza sugározva - jó előre tönkretett! Próbáljunk arra gondolni, hogy éppen egy arra érdemes embernek mondanánk valamit, s azt az illető normális körülmények között - amennyiben van füle - meg is hallaná. De nem fogja meghallani, mert tőlünk egy méternyire, egy vasúti sínpáron éppen egy gyorsvonat robog el! Ily módon teszik tönkre a hamis csillogású tárgyaink azt a kozmikus információs csatornát, amely némi radieszteziái előképzettséggel ma már érzékelhető, „áttekinthető”, de semmiképpen nem használható, mivel a hamis csillogás démoni energiája uralja az egész emberi fajt. A károkozás ennél vérreemenőbb és nyilvánvalóbb, de mélységeiben egyebekre nem térhetünk ki, hiszen mindezek megértéséhez még hiányzik az ehhez szükséges kollektív nyelvezet.

Am az a démoni energia, amely ilyenformán - és tegyük hozzá, igen alattomosan - igyekszik tönkretenni az emberiséget, napjainkban már igen jól érzékelhető. Sajnos intenzitása napról napra fokozódik, tőle már zajongva csattog az emberiség köré rendezett valóság, s ezzel kellene felvennie a versenyt a kozmikus Hívás suttogásának. Másképpen kifejezve: valahol, egy fényárban úszó kiállítási teremben, rivaldafények közepette olyan feladatot fogunk kapni, hogy vegyünk észre egyetlen szál, szolidan lobogó gyertyát!

Nem ajánlom senkinek az ezekre a radiesztezia erőterekre való érzékenyülést, de aki maga elé tart egy jókora darab csillogó alufóliát, aranyozott felületű tárgyat vagy vastag celofánfóliát, s nyomban megfájdul a feje, meg fogja érteni, amiről írok.

A hamis Fénynek, a démoni csillogásnak az emberi világunkban

határozott eloszlása észlelhető. E tárgyak ugyanis főképpen a nagyáruházak, főútvonalak, terek üzleteiben összpontosulnak, fényes kirakatokban tobzódnak, éjszakai lebujok pompáját képezik. Vagyis bárminemű térképre gondolva e démoni energiaeloszlás hajszálpontosan követi a világvárosok ismert alakzatát, s ha csak erről készülne térkép, akkor is ráismerhetnénk a főútvonalainkra, főtereinkre és városainkra! E luxuskavalkád, milliányi csillogóvá varázsolt kirakat, semmitmondó tárgyak káprázatos Fény-ruhája sugallja, hogy bajok lesznek ebből... Mivel ugyanis ezek az energiák nem látványosan, hanem alattomban hatnak, s jobbra túlesnek az emberi érzékelés hétköznapi határain, eszünkbe sem juthatna, hogy védekezzünk ellenük. Egy fizikálisan érzékelhető baleset, tragédia képes arra, hogy megrendítse az embereket, de a kizárólag radieszteziailag érzékelhető gyenge kozmikus kölcsönhatások fel sem tűnhetnének. Emiatt ez a buta generátoros sugárzás, mint négydimenziós energiarendszerek földi vetülete, hatásmechanizmusában jóval veszedelmesebb jelenség, mint az összes mai, közismert és néven nevezett környezetszennyezés!

S mivel a kozmikus törvények figyelmen kívül hagyása semmiképpen nem fogja az emberi fajt semmiféle fórumon felmenteni a felelősségre vonás terhe alól, óvatosan itt is érdemes megfogalmaznunk a kérdést: vajon nem az asztrális létsíkba való illetlen beavatkozásunk rossz földi vetületei-e a földi és légi katasztrófák, tengerrengések és kisebb egyéni tragédiák? E kérdést csak óvatosan tegyük fel, mert hiszen e történésekbe sok egyéb baklövésünk is tevékenyen beleszól. Egyelőre talán elegendő, ha elgondolkodunk azon, vajon mi az oka annak, hogy földi közegüinktől majdhogynem idegen a csillogás, ami csillogás és ragyogás pedig megnyilvánul a maga természetes állapotában (az a Fényen keresztül), többnyire egyidejűleg az isteni megnyilvánulást is tükrözi?... Mi az oka annak, hogy az ember folyvást törekszik a Fény felé, s olyanformában kívánjuk a hamis csillogást és a hamis Fényt mint az igazi pót pótlékát? S vajon hibáztatható-e mindezekért gyarló fajunk?

Igaz, csak játszottuk a démont, de az annak rendje és módja szerint megjelent...

SZÖRNYECSKÉK A LAKÁSBAN

Alig várják, hogy lefeküdjünk. Végigmásszák testünket, átrágnak magukat a falon és az ágyneműtartón, hogy hozzánk férhessenek, ágyszékén, matracon, paplanon és bőrünkön keresztül is képesek fájdalomásra nyalogatni deréktáji és nyakcsigolyáinkat, bemásznak az egyik fülünkön, s kimásznak a másikon, hogy közben fájdalmas reszelőként karistolják végig az agyunkat. Miattuk riadtan ülünk fel, vagy álmatlanul forgolódunk fekvőhelyünkön, de ők ettől függetlenül idegtépő hajlamokat oltanak belénk, depresszívvé teszik gondolatainkat, s képesek kilátástalanná homályosítani a holnapot.

Sok van, mi csodálatos, de emberi butaságunk velük szembeni reakcióinál nagyobb csodát találni sem lehet: valamennyi tevékenységünkkel úgy teszünk, mintha e veszély nem is létezne, s mafla természetünk örömmel fogadja jelenlétüknek még a felmerülő lehetőségét is.

Ellenük, illetve hatásaik ellen a tudomány jelenlegi állása szerint védekezni nem lehet, az orvostudomány tehetetlenül áll e „problémával” szemben, mivelhogy embernél a legkülönbélebb belszervi gyulladások és agyi problémák hátterében e jelenség áll. Fogódzó és kapaszkodó felületünk velük szemben látszólag nincs, hiszen ha lenne, elképzelhetetlenül ádá módon vetnénk be önmagunkat az ellenük való küzdelembe, mint ahogy tesszük ezt az allergia esetében - teljesen feleslegesen -, a semmiről sem tehető parlagfű ellen.

E szörnyecskek inváziója páni félelmet kéne, hogy keltsen, de alig akad ember, aki idejében rádöbben e veszélyek realitására.

S most jön a következő buktató: mihelyt nevükön nevezzük, attól kezdve inkább mosollyal viselünk bármiféle fájdalmat és szenvedést, csakhogy magunkhoz ölelgetve dédelgethessük őket. Mert e szörnyecskek gyakoribb fajtái: a tévé-távkapcsoló, a vezeték nélküli csengő, a fegyverként hordozható vezeték nélküli telefonok vésszesen szaporodó tömege, a CD-lemezek valamennyi variációja, hogy csak a „legkívánatosabbakról” megemlékezzünk.

Azt, hogy e szörnyecskek miképpen ártanak, s milyen intenzitással vetik magukat egy beteg emberre, erőteljesen befolyásolja, hogy a környezetben található-e tetőtéri hőszigeteléssel, üvegszállal erősített műanyagfóliával ellátott padlasterű, és új esőcsatornával rendelkező, modern ház.

No és miképpen ártanak ezek a szörnyecskek? Olyanformán ártanak,

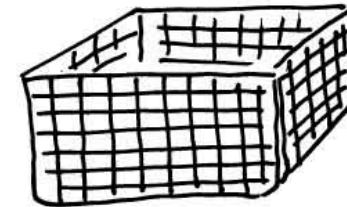
ahogyan ártani képes a padlófűtés, a CB-adó-vevő, a földszegárázás és a hamis csillóság. Csupán csak energiaterük - az előbbiekhöz mérten - hatványozott!

Kinek ártanak ezek? Mindazoknak, akiket nyomaszt a holnap, akik aggódnak a társadalmi (és piaci) változások miatt, akik legyengítették immunrendszerüket, s akik nem becsülik kellőképpen földi járműüket, azaz: emberi testüket. Nincsenek ám ők sokan, csupán csak minden száz felnőtt közül kilencvenkilencen! De az bizonyos, hogy amennyiben valaki szándékosan láncra veri és mozdulatlanságra kárhoztatja testét (tévénézés, reggeltől estig tartó irodai ülőmunka, négy fal közti életmód), halott táplálékon él (szétfőzött, sült, csírátlantott, pasztőrözött élelmiszereket fogyaszt és kerüli a nyers zöldfélésegeket és friss gyümölcsöket), s állandó, lehetetlen fehérjemérgezésben szenved, e szörnyecskek ellen semmiképpen nem tud védekezni... S főképp akkor nem védekezhet ellenük, ha még ő maga is, szándékkal ragaszkodik hozzájuk.

E szörnyecskek közül a legvadabbak azok, amelyek önálló elemmel vagy tölthető teleppel rendelkeznek, s nem a legoptimálisabb megoldás, ha a lakásból való kidobásuk helyett, avagy/és az immunrendszerünk és az önmagunk változtatása helyett gyorsan megkérdezzük: miképpen is lehetne (ezen szörnyecskek áldásait tovább élvezve) védekezni ellenük.

E lehetőséget mégis, s főképpen a súlyos betegek érdekében, nagyon érdemes megemlíteni, mivelhogy a gyakorlatnak megfelelően, a többi, tán még egészséges családtag úgysem képes a jobb belátásig eljutni mindaddig, míg ők maguk is nem lesznek súlyos betegek.

E szörnyecskek, bár nem örülnek neki, ketrecbe zárhatóak. E lehetőség elvét a 21. ábra szemlélteti.



21. ábra

Meglehet, hogy „hatásfokuk” ezáltal leromlik, de hiszen éppen ez a cél. S legyen ez legalább akkor aktuális, ha éppen nem vesszük igénybe

örömteli jelenlétüket. A legjobb azonban, ha ezeket a technikai áldásokat rövid úton megpróbáljuk nélkülözni, vagyis: kidobjuk. S megpróbáljuk észrevenni, hogy a társadalom által ránk kényszerített mennyi elvárás, divathóbort és „életünket könnyítő megoldás” nem feltétlenül jelent nyereséget. Hiszen a sok károkozás mellett alig méltányolható „áldás”, hogy mindezek leragasztanak bennünket a Matériához, s elzárják előlünk a lelki fejlődésünk lehetőségeit.

A felsorolás pedig ilyenformában lenne folytatható: Video-készülék, video- és magnókazetta gyűjtemény, fülhallgató magnó, amelyek radieszteziái erőtere szintúgy betegít.

Mindazok, akik egyéb modzulatot nem ismerve, fentiekre csupán legyintenek, vegyék figyelembe, hogy a radiesztezia az egészségügy és az illetékes minisztérium által elfogadott, valós problémát takar, s butaságunk immár nem lehet mentség: a jövő mérnökeinek meg kell tanulniuk olyan műszaki alkotásokat létrehozni, amelyek esetében a radieszteziái hatásokat is mérlegelni kötelesek. Mert a természeti törvények ismeretének hiánya senkit nem menthet fel a felelősségrevonás terhe alól.

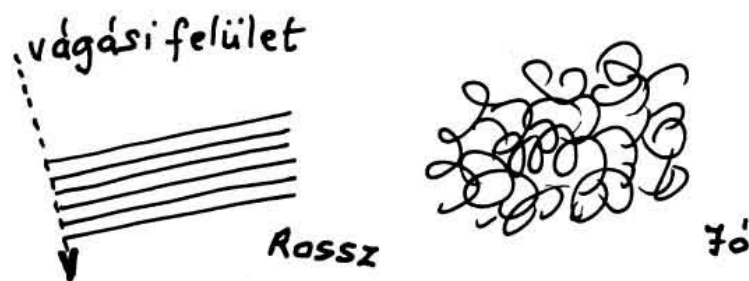
Addig is, míg ezt az illetékes mérnökök megértik, mérlegeljük a következőket: ha valaki súlyos beteg, mert skorpió marta meg, vajon tart-e a lakásában skorpiót? Ha valakit mérgeskígyó mart meg, vajon ragaszkodni fog-e ahhoz, hogy egy fedél alatt éljen ezzel a mérgeskígyóval?

Lesz még az emberiség történetében olyan időszak, amikor nem csupán azt az embert fogják tudathasadásosnak nevezni, aki skorpiómarást követően is dédelgeti a skorpiókat, hanem azt is, aki a radieszteziái erőterek miatti megbetegedése esetén nem igyekszik majd ezektől a szörnyecskéktől megszabadulni.

Álljon itt valamely közbenső lehetőség is, habár egyéb fórumokon ez folyvást előadások tárgya: E szörnyecske radieszteziái, kárt okozó erőtere elfelejthető, ha valaki reggelente szorgalmasan úszik, fut vagy gimnasztikázik, ha rendszeresen jár kirándulni, ha élő (gyümölcsökből és salátafélékből álló) táplálékot fogyaszt, s kerüli a húsételek és tejtermékek fogyasztását. Ez utóbbi ugyan az első időkben az agyi érzékenyülés irányába hat, de oly gyors ütemű tudati átváltozással jár, hogy aki így próbál élni, mindenféle tanfolyam nélkül meg fogja érteni, miről is van szó, s önként mellőzni fogja az életet látszólag megkönnyítő, valójában azonban életet keserítő és egészséget messzire űző, sokféle lehetetlenséget.

HŐSZIGETELT TETŐSZERKEZETEK

A hőszigetelt tetőszerkezeteket ma még korai lenne „minősíteni”. Radieszteziailag az az üvegszálás hőszigetelési megoldás megfelelő, melynek esetében a milliányi, mikroszkópikus üvegszál vatta-szerűen, össze-vissza keverve található. A legrosszabbak pedig azok a (depressziót, idegbetegséget, neurózisokat kiváltó) hőszigetelési megoldások, amelyek esetében ugyanez a milliányi üvegszál, szigorúan egymás mellett elhelyezkedve - vagyis szinte kötegelve -, pontosan merőlegesen van elvágva. Ez utóbbi esetben, a milliányi üvegszálacska egyértelmű vágási felülete radikális egészségkárosító hatásokat okoz (22. ábra).



22. ábra

A „SZOMSZÉD HÁZA” SZINDRÓMA

Az a bizonyos ház két éve készült el.

Azóta az egyik szomszéd módszeresen veri a feleségét, a másik szomszédot pedig megoperálták. (A ház tulajdonosait szintúgy, mindkettőt). A ház melletti fenyőfa kb. két méter magasságtól eldobta tűleveleit, a szomszédos kertben egy gyümölcsfa kiszáradt, több fa pedig sárgul.

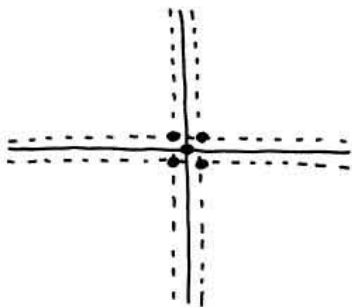
Annak a bizonyos háznak az eresze alatt fészket rakott egy verébcsalád, s a kisverebek apja, mondhatni, megbolondult. Közvetlenül a fiókái kiröpülése után, amikor azok cérnahangon, a csőrüket kitétvén enni kértek, a hátukra ugrott, s megpróbálta „megerőszakolni” őket. S mit tett két hét elteltével, amikor a fiókái még mindig enni kértek?

(Csoda, hogy életben maradtak): Mindegyiküknek a hátára ugrott, s megpróbálta megerőszakolni őket. Szép teljesítmény egy apától. Két hét alatt, a sok ugrálástól teljesen lefogyott. S szép teljesítmény egy új háztól: két év alatt beteg fák, beteg állat és beteg emberek! S mindez: a tetőtéri hőszigetelés miatt. Ma még ne nevezzünk meg típusokat! De a hatást főképpen az üvegszálas hőszigetelések azon fajtái okozzák, melyeknél a bélésanyag nem „gyömöszölt” kivitelű, hanem hosszanti elrendezésű, vagy főképpen hosszanti elrendezésű, s a merőlegesen, vagy jobbra merőlegesen elmetszett, milliányi üvegszál vágási felületének összedődő radieszteziái erőtere összerezonál a tetőcserepek alá helyezett, üvegszállal erősített műanyag fólia radieszteziái erőterével.

A SZIMBOLIZMUS ISKOLAPÉLDÁJA

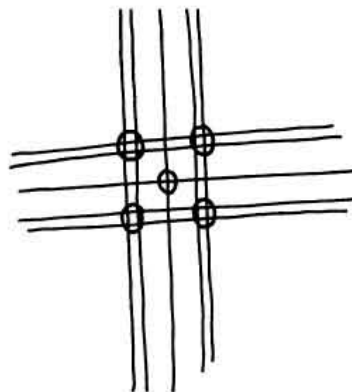
Elsősorban arról az „ötös-alakzatról” lenne szó, amely a magyarság kultúrájában évezredek óta visszaköszön, s amelyet a földszugárzásokat elhárító eszközökként, véletlenszerűen, elsőként próbáltunk elterjeszteni. Mára tudjuk, hogy az elterjesztésnek nem éppen ez a módja, s hogy ezeket a szimbolikus összefüggéseket - tudat alatt - minden magyar ember igen jól ismeri.

Tekintsük meg elsőképpen két Szent György-hálónak és az őt kísérő Lej-vonalaknak a merőleges kereszteződéseit (23. ábra).

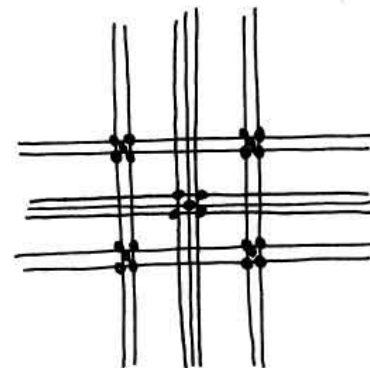


23. ábra

Nézzük ezek után a Lej-vonalak, s az őket kísérő kettős interferenciáik kereszteződéseit (24. ábra).



24. ábra



25. ábra

Vajon a kettős interferenciák hogyan találkoznak egymással (25. ábra):

Amint az előző könyveink alapján ismert lehet, míg az első esetben, a kereszteződési pontba csupán székesegyház, katedrális építhető, s a négy külső pontra kerülhetnek a templomok, a második esetben a kereszteződési pontba kerül a templom.

A harmadik ábra a lélek templomát szimbolizálja, amely valóban csupán a lélekben, avagy a templomok perifériáin található, s itt szintén leképeződik ugyanez a Rend!

Példánkban ilyenformán az ötös-alakzatban ismételt ötös-alakzatok szerepeltek, s ugyanezek megfelelői, mondhatni: minden szinten megtalálhatóak. Persze ez nem azt jelenti, hogy az ötös-alakzatok e tekintetben „példa nélkül állóak”. További hasonlókra taláshoz egyéb nem szükségeltetik, minthogy valaki tüzetesebben tanulmányozni kezdje a szimbolikát, s az ősi jelzésrendszereket.

JIN-NÉL „JIN”-EBB?

Alábbi kérdésfelvetés - már ami a címet illeti -, nem vicc, hanem szubjektív kudarc a dimenzionális kutatásaink terén.

Szakemberekkel folytatott csatározásainkat követően nyilvánvalóvá vált a tény, hogy a földszugárzások osztályozására a jin-jang elméletek nem a legalkalmasabbak (nyilván nem az ősi jin-jang elméletekben van a hiba).

Egyeztetéseket követően kiderült a régen megsejtett igazság, miszerint az emberlény, az öt érzékszerv korlátai között vergődve, az „érzékeken felüli” földszugárzások rezgéseit különféleképpen képes érzékelni. S az egyik ember ugyanazon rezgésképletet hidegsugárzásként, a másik melegsugárzásként, a harmadik: szürkáló csipkedésként, a negyedik: hideg vagy meleg bizsergésként, az ötödik pedig biológiai fájdalomérzetként éli meg, illetve képes megélni.

A „Befolyásolhatatlan földszugárzások” című könyvem 26. oldalán még „következetességre” hívtam volna fel a figyelmet, ma már érthetően - sikertelenül.

Kicsit fáj a tény, hogy a jin, nőies, befogadó energiát szükségképpen a „hidegérzettel” s az anyaság örömét a negatív radieszteziái energiákkal szükséges azonosítanom, utólag mégiscsak fejet hajtok az Időtlen Bölcsesség kategóriái előtt. Merthogy az elfogadott álláspont, világviszonylatban: ez!

Alkudjunk hát meg, s emberi fajunk érdekében - néhány pillanatra - feledjük el az anyaság örömeinek pozitív felhangját! Merthogy a jin-jang elmélet ennél szívósabbnak és „keményebbnek” bizonyul. Ezek után sem lesz egyszerű a helyzet, s immár szükséges úgy fogalmaznunk, hogy szubjektív emberi érzeteink, a radieszteziái energiák esetleges jin-jang beazonosítására teljesen alkalmatlanok! Mert hiába is mondaná valaki, hogy az RKB (lidérc) - energiák a szubjektív érzeteink szerint sokkal negatívabb energiák, mint a Hartmann-háló, a Hold karaktersugárzása (lásd a későbbi fejezetekben), pedig sokkal pozitívabb a Hartmann-hálónál, amennyiben a Nap karaktersugárzásánál (lásd későbbi fejezetekben), a Hold karaktersugárzása valóban negatívabb, vagyis „jin”-ebb.

Mivel az ember szubjektív radiesztezia kölcsönhatásokat érzékel, azt fogja érzékelni, miszerint a jang-energia a Nap, a jin pedig a Hold. A

Holdnál „jin”-ebb a Hartmann-háló sugárzása, s a Hartmann-hálónál még „jin”-ebb az RKB, vagyis lidérc-energiák sugárzása.

Mivelhogy pedig a jin-nél „jin”-ebb és a jang-nál „jang”-abb érzetek kapcsán felmerülő személyes viták nem éppen a következetesség irányába hatnának, a „Befolyásolhatatlan földszugárzások” című könyvem 26. oldalának 2. és 3. bekezdése, helyesen, a következőképpen értelmezhető:

„Esetünkben a bizsergést vagy melegérzetet keltő pozitív jellegű radieszteziái sugárzás az, amelynek érzékelésekor a kezünkben tartott lengyel pálcá kifelé, a rugó pedig felfelé mozdul el.

Ezzel ellentétben, a hidegérzettel és kellemetlen közérzettel párosuló negatív jellegű radieszteziái sugárzás az, melynek érzékelése esetén a kezünkben tartott lengyel pálcá befelé (vagyis a testünk felé), a rugó pedig lefelé, (vagyis a föld felé) mozdul el”.

Ennyi lett volna a szükséges módosítás: vagyis a befolyásolhatatlan földszugárzások értelmezésénél a jin-jang elméletektől, s ennek vitákra okot adó „jin-nél jin-ebb” és „jang-nál jang-abb” folyományaitól, radiesztezia tudásunk jelenlegi csekélyke szintjén, teljesen el kell tekintenünk.

MIKÉPPEN KÉPES HATNI AZ ÉGITEST- EGYÜTTÁLLÁSOK MIATT ELTÉRÜLT HARTMANN-HÁLÓRA A TEMPLOMI HARANGSZÓ?

Előző könyveinkből ismert lehet, (Szőke Lajos - Tóth Tamás: „Bérlet a III. évezredhez”), hogy a templomi harangszó a földszugárzásokat, köztük a Hartmann-hálót, nagy területeken képes „földre kényszeríteni”, ellektetni. No de mi történik abban az esetben, amikor a Hartmann-háló nem függőleges helyzetű, mivelhogy éppen páratlan számú égitest-együttállás időszaka van?

Amennyiben egy templom harangja páratlan számú égitest-együttállás-kor szólal meg, amikor is a Hartmann-háló nem a megszokott, függőleges irányítottágú (hanem éppen ferde), akkor ugyanez a

Hartmann-háló, a pillanatnyi ferdültsége állapotában, mintegy: „bekeményedik”, ilyen állapotban marad, s egyidejűleg erőteljesen pozitív előjelűre változik!

E megállapítás talán sokkal nagyobb horderejű annál, mint ahogyan azt ma elképzelhetnénk, s a radiesztezia mai „színvonalán” még tán a probléma felvetése sem értelmezhető, illetőleg túlmutat emberlétünk szűkös határain. Ha ugyanis a Hartmann-háló égitest-együttálláskor a helyén „bekeményedik”, ez nem kevesebbet jelent, minthogy akkor, amikor éppen valamely kozmikus hatás fejti ki energiaterét, tudatállapotát, mechanizmusát a Földre és az emberiségre, a föld sugárzások - általunk történő - "materiális" mozgatása - szerencsés esetben - lehetetlenné válik.

Ebből következően pedig arra is szükséges gondolnunk, hogy (az ilyen esetekben, általunk erőszakolt) Hartmann-háló mozgatás talán nem éppen szerencsés dolog.

A „FÖLD CIKLUSA”, MINT ÉLŐ BOLYGÓNK PERIODIKUS AURAVÁLTOZÁSA

E témakör az előző két könyvünk tartalmából immár ismert lehet, s ennél előbbre azóta se jutottunk. Mégis megkockáztatok egy olyan „problémafelvetést”, amely talán gondolatokat ébreszthet másokban.

A „Föld ciklusaként” ismert periodikus föld sugárzás-deformáció, vagyis élő bolygónk éteri aurájának lüktető és közelítőleg 36 óránként ismétlődő megváltozása - rossz hasonlattal élve -, olyasféle életjelenség is lehet, mint amilyen az embernél a légzés.

Valamiféle periodikus összehúzódás (nyomódás) és kitérülés, amelynek lehetőségét egyáltalán nem szabadna elvetnünk, hiszen ez a dinamizmus igen jelentős radieszteziái energiák cseréjét teszi lehetővé, illetőleg ilyen energiák cseréjével párosul.

A „KORREKCIÓ” - ÉS AMI EBBŐL KÖVETKEZIK

A „Befolyásolhatatlan föld sugárzások” című könyv alapján a Szent György-hálók léte evilági realitássá vált. A Szent György-hálók megszentelt kereszteződési pontjain fellelhető Kozmikus Csatorna nem egyéb, mint élő bolygónk idegrendszerének, Föld-idegáramának legfontosabb része, s a magasabb létsíkokkal való kommunikáció - hétköznapi ember által **birtokba nem vehető** - eszköze.

E talpalatnyi helyen, Atlantisz óta, mindig a legjelentősebb szent épületek (korabeli értelemben piramisok, stonehenge-ek, jelenleg katedrálisok, bazilikák) főoltárai állottak és állanak. Ugyanez vonatkozik a templomokra is, azzal a megszorítással, hogy a templomok főoltárai ilyenformán a Szent György-hálók első és legfontosabb interferenciáinak, a Lej-vonalaknak (nem ember által) felszentelt kereszteződési pontjaiban állanak. Vagyis bazilika, templom, véletlenszerűen és akárhol nem építhető.

Mégis felmerült az alapos gyanúja annak, hogy amennyiben (pl. helyszűke miatt) valamely templom „rossz pozícióba” kerülne, odaadó hittel és rendkívüli önátadással elérhető, hogy a Szent György-hálók, illetve Lej-vonalak utólag a főoltár középpontjába rendeződjenek.

Ez utóbbit ugyan máig nem sikerült igazolni - s ennek oka főképpen az ezirányú kutatások rövidke időintervalluma volt -, ám mégha ez beigazolódná is, ezzel az illető hely még korántsem merítette ki a szentté válás valamennyi kritériumát (lásd: az imént említett könyvben). Ettől a lehetőségtől mégsem szabad elzárkóznunk, hiszen az már csak úgy illik, hogy a Magasabbrendű számára ne létezessen „lehetetlen”. Álljon itt egy példa:

Egy kálváriadomb tetején, a Szent György-hálók felszentelt csomópontja (az a bizonyos talpalatnyi alapterületű Kozmikus Csatorna), Jézus feszületétől mindössze másfél arasznyira volt található, a feszületnek balkéz-felől.

Egyetlen, elmélyült, s hosszantartó imádság hatására, a Szent György-hálók felszentelt kozmikus csatornája a feszület középpontjába húzódtott, s ezt követően még fél percig ott is maradt.

Felszentelt csomópont lévén, adva volt a feszület alatt kereszt irányban átfolyó két, föld alatti vízer rezgésállapota is, s e tényekből azt a következtetést sikerült levonnom, hogy helyileg itt és ez esetben elegendő lenne, ha ezen a kálváriadombon több hithű és kellő tisztelettel

érkező ember fordulna meg, s ennek hatására a Koszmos Csatorna végérvényesen a Krisztus-feszület középpontjába húzódna.

A Szent György-hálók Koszmos Csatornáit tehát a Hartmann-hálóhoz hasonlóan szintén reagálnak az ember tudatállapotára, s az emberi gondolatok „minőségére”! Ám a Magasabbrendű igen-igen ügyel arra, hogy ilyen helyekre földi ember ne léphessen, merthogy ez az ember - a mindenkori gondolataival, a felsőbb dimenziókon keresztül - képessé válna arra, hogy visszahasson a Föld és az emberiség, valamennyi lét-síkot érintő fejlődésére.

Nos, ha lényegesen gyengébb hatással is, ugyanez vonatkozhat a templomok főoltárai alatti felszentelt Lej-vonal kereszteződésekre, s ugyanez vonatkozik - immár igazolhatóan a legegyszerűbb Hartmann-háló kereszteződési pontokra is.

Vagyis a Hartmann-háló a negatív gondolataink hatására ráhúzódik a testünkre, (praktikusan az ágyunkra), s ha gondolataink elegendően „csapnivalóak”, akkor ugyanott megjelenik az É-D-i és K-Ny-i Hartmann-sáv is, vagyis kialakul a daganatkeltő csomópont. Mindez pedig azért történik - s nem a saját földi tudatunk jóvoltából -, hogy a betegségjelzés tudomásunkra hozza lelkünk szenvedését. Ennek az üzenetnek pedig mindig a bennünk törést szenvedő Harmónia, vagyis Testünk-Lelkünk és Szellemisségünk isteni hármas egységének meghasonlottsága az oka.

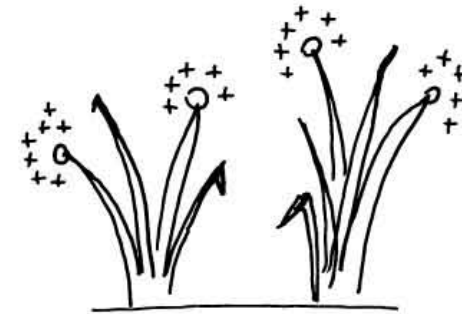
HARMATCSEPPEK

Nem telik bele tíz év, s a harmatcseppképződés biológiája és fizikája a tudományos kutatás keresztüzében fog állani.

Amennyiben alacsonyabb és fiatalabb növényekben próbálunk gondolkodni, különösképpen az őszi vetésekben, hűvösebb éjszakákat követően figyelhető meg igen jól, hogy a „hajnali harmat” napfelkeltében csillogó, milliányi cseppecskéje nem ám akárhogyan helyezkedik el (26. ábra)!

Leszámítva a ködszitalásos, erősen csapadékos reggeleket (amikor harmatcsepp mindenütt található), harmatcsepp főképpen az erőteljes és egészséges, zöld levélkéken képződik. Harmatcsepp a derűsebb és szárazabb, hideg reggeleken mindig ott képződik, ahol a levélkék csú-

csa ép. Amelyik zöld levélke csúcsa törött vagy száraz, illetve ha színe nem egészségesen zöld, azon harmatcsepp csupán akkor képződik, amikor már az arra járó ember haján is képződni merészel.



26. ábra

Vagyis nem egészen úgy alakulnak ki ezek a harmatcseppek, hogy a hűvös levegő ide-oda áramolva nekiütközik a növények leveleinek, s így módon rajtuk a páratartalom kicsapódik. Ennek oka nem a levegő és a növényzet hőmérsékletbeli különbözőségében keresendő. Itt valami sokkal bonyolultabb folyamatról van szó!

Egy egészséges búzafű-szálnak (pl. az őszi vetésben), igen erőteljes éteri aurája van, míg egy beteg levélke éteri aurával nem, vagy alig rendelkezik (illetve utóbbi aura erősen negatív érzetet is kelthet). Vagyis a hűvös levegő éjszakánként igenis „tudja”, hol kell a páratartalmát leadnia!

A fiatal, arasznyi-félarasznyi őszibúza-tövön külön-külön érzékelhető minden egyes levélke radieszteréiai erőtere. Ez az erőter pedig annak függvényében pozitív avagy negatív, erőteljes avagy gyenge, hogy az adott levélke milyen mértékben egészséges. S a milliányi harmatcsepp statisztikus arányait figyelembe véve, azonos körülmények között harmatcseppek minden reggel ugyanazon levélkéken képződnek; amelyek egészségesek.

A témának ezzel még koránt sincs vége, hiszen akkor el sem kellett volna kezdenünk Az erősen polarizált éteri aura, erőteljesen polarizált (s egyben - de csupán mellel! -, elektromos töltéssel bíró) erőteret képvisel, s a harmatcseppek, kicsapódásuk előtti állapotuktól kezdve, szintén polarizált erőterűek! A növény levélcsúcsainak polarizált erőterei pedig az ugyancsak polarizált harmatcseppképződést meggyorsítani, illetve katalizátorként harmatcseppeket **létrehozni** képesek!

Nézzünk meg ezek után egy harmatcseppet, s próbáljuk meg ilyenformán ráerőszakolni valamely más levélke csúcsára: nem lesz túlságosan meggyőző az „akarásunk”, sem pedig az „eredményünk”. S mindezek arra a valamire utalnak, amit vizsgálgatni már ugyancsak érdemes, amely a harmatcseppet a levélkék tūhegynyi csúcsain tartja. Ez a hatás lehet mérhetően fizikai is, de addig szakembernek nyugodnia nem szabad, míg e hatások mögött fel nem leli az alapvető radiesztfizikai energiákat, melyek minden élőlénynek sajátjai.

EGÉSZSÉGES ÉS BETEG NÖVÉNYI AURÁK

A növényvilág éteri rezgése közvetlen energetikai és energiakapcsolatban áll az állatok és az ember éteri rezgéseivel. Ennek az éteri rezgésnek az érzékelésére bárki könnyűszerrel képessé válhat. Ehhez csupán egy kis türelemre, csekélyke, ellazult állapotú „belső csendre” és egy hangyányi hitre van szükség.

Az egészséges növények éteri rezgése - amelyet aurának nevezünk -, igen kellemes, olykor csiklandós, olykor meleg bizsergés formájában érzékelhető. Ilyen esetekben szokás azt mondani, hogy az adott növénynek erős, pozitív aurája van. Ezzel ellentétben a betegeskedő növények éteri rezgése - olykor kellemetlen - hideg bizsergés, amolyan huzatjelenség-féle, s ilyenkor az aurát negatívnak nevezzük. Természetesen ugyanezen meghatározások vonatkozhatnak az állatok és az ember éteri auráira is.

A növények, állatok és az ember közti éteri energiacsere nemcsak hogy lehetséges, de életünk alapját képezi. Ennek kéne megvalósulnia a helyes étkezések folyamán, amikor is az ember közvetlenül az élő táplálékkal „elfogyasztaná” az adott növény éteri rezgéseit is. Ez lenne a helyes étkezés alapja, amelytől olyannyira ódzkodik ma már az ember. Márpedig ha valaki éteri rezgéseket - élő növényi tápanyagokkal - nem visz be a szervezetébe, abból az emberlénnyből szükségképpen a halál információja kell, hogy áradjon, emberi sorsunk pedig - egy kicsit - ennek következménye is.

Az ember tudatosan is adhat növénynek, állatnak és embernek éteri

energiát, de míg egy beteg növény esetleg egyebet nem is igényel - hiszen a növényeknek csak éteri és fizikai teste lehet -, addig az állatokkal és emberrel folytatott éteri energiacsere folyamatától elválaszthatatlan az asztrális energiacsere spontán folyamata - mivel az állatoknak és az embernek már asztrális, éteri és fizikai teste létezik. *Az éteri és asztrális energiacsere közvetlenül a fizikai test biológiai funkcióira hat.*

Növényeknél maradva szükséges megjegyezni, hogy az ember, Éntudatú étertestének rezgéseiből, naphosszat, felelőtlően nem pazarolgathat beteg növények gyógyítására! E tevékenység főképpen akkor helyénvaló és érthető, ha egy-egy bizonyos, szívünkhöz nőtt növényen szeretnénk segíteni, amelyik nekünk igen kedves, s számunkra igen sokat jelent. Ez esetben még az is elmondható, hogy ez az „energiacsere” kölcsönös töltekezést jelent, hiszen a gyógyuló növény iránt érzett örömünk asztrális rezgésekként pótolja azt, amelyet mi éteri rezgésként neki átadunk.

Amennyiben az ember a betegebb, joggal fordulhat a növényvilág felé, mely ilyenkor szóltanul segít, de ezt a lehetőséget mindenkor, tudatosan is keresnünk kellene. Egy-egy életerős fa vagy szobanövény az éteri energiacsere-folyamatával betegség-megszüntető, fájdalmakat csökkentő, lelki terheket lerázó hatással lehet az emberre. Ennek sok ismert alkalmazási „szakterülete” van, mint például az élőfa-terápia, a virágterápia, ám a legegyszerűbb, éteri energiákkal való töltekezés a friss gyümölcsök és zöldségek (saláták) elfogyasztása.

Beteges, legyengült aurájú növényeket kártevők szíves-örömmel keresnek fel. Kissé komikus azonban arra gondolnunk, hogy a harkály - nyilvánvalóan megérezve a beteg fák auráinak kisugárzását -, pontosan tudja, hová kell leszállnia. Ez így igaz, ha nem éppen paradoxon, hogy az igen beteg fákban igen jóllakott és roppant egészséges kukac lakozhat, melynek éteri aurája nagyon is pozitív lehet a beteg fáéhoz képest. Persze mindezek nem csökkenthetik annak valóságos tényét, hogy a harkály valóban „érez” valamit. S ez annál is inkább igaz, mivel-hogy a harkály messziről „rárepül” a beteg fára, míg például a cinegemadár jobb szeret az egészséges kérgek között matatni, a dolmányos varjú pedig - nyilvánvalóan „nem érezve” azt, amit a harkály, csupán arra képes, hogy szisztematikus sorrendben leszaggassa a betegnek tetsző fákról a kérget, hogy a kukacot alatta megtalálja, (vagyis a harkályhoz hasonlatos kifinomult érzékelőképességgel nem rendelkezik).

Ami bizonyos, hogy növénynél, állatnál és embernél az erőteljes po-

zítív éteri aura egészséget, a legyengült vagy negatív éteri aura pedig betegséget jelent.

TÁJKÉP, CSATA UTÁN

Ha a szamócatő, meggyfa, barackfa szívesen adja termését, akkor a termés - megfogva azt - a kezünkben marad. Ha a termését „tépnünk, szakítanunk” kell, a kocsányt „vágni” kell, akkor az már némi erőszakot jelent, vagyis a növény nem szívesen adja azt, mivelhogya még dolga van vele, érlelni szeretné.

A kezünkben maradó érett gyümölcs teljes egészében kifejezi a „tápegész” fogalmát, melyből emberi szemléletünk viccet faragott. Haszonelvű és pénzközpontú szemléletünk ugyanis természetessé teszi, hogy a legkülönbébb terméseket tépjük, szagadjuk, idő előtt raboljuk el a növénytől. Szemléletünkéből származóan, s „érthető”, illetve „megmagyarázható” módon történik ez, hiszen erre az embert jobbra rákényszeríti a kártevők elleni küzdelem, valamint hogy a termést a tulajdonosa javarészt nem önmagának, hanem piaci eladásra, másoknak szedi.

Ha csupán ennyiben merülne ki az általunk alkalmazott erőszak, akkor is elmondhatnánk, hogy az ily módon leszedett termés még messze van a „tápegészségtől”, vagyis a piacon, mint kényszerített termés fog megjelenni. Ezt még tán a növény is elviselné, társadalmi szokásainknak megfelelően pedig a „vevőnek úgyis mindegy”. Ámde hogyan néz ki egy-egy, „szüret” utáni terület? Tájkép - csata után!

Kitaposott növények, tört lombú és ágú, megtépázott cseresznye, barack és almafák ezrei, lekókadtt és szinte „elkeseredett” diófák, megannyi szájalomra méltó élet!

A segítségünkre, hasznunkra váló növényeket évente kiraboljuk: vagy azért, mert a „portékát” egy héttel előbb drágábban lehet eladni, vagy pedig azért, nehogy a szomszéd szedje le előbb.

Márpedig amennyiben elfogadjuk, hogy ezek a növények élnek, azt is el kellene fogadnunk, hogy éreznek is! Radiesztéziai alapelveinkkel pedig még az is igazolható, hogy az egyes növényeket a bánásmódnak és az érzéseinknek megfelelő aura veszi körül. (E könyv végéig a növényvilággal kapcsolatosan még meglepetésben lehet részünk).

Az aura - egy olyan gyümölcsfa esetében, amelyik „jó érzéssel” érleli termését - optimálisan éppen olyan „színű”, vastagságú és éppen olyan érzetet kelt, mint egy pozitív lelkületű, örömteli életet élő ember aurája. Ezzel szemben a „viharvert”, megszaggatott külsejű, tönkretett növényzet aurája éppen olyan tépett, mint amilyen tépett maga a növény, maga a termés, vagy mint maga a haszonelvű szemlélettel megáldott, szegényes lelkületű ember.

Vajon mit ad át a növény, termésével az embernek? Tápanyagokat? Vitaminokat? Térkitöltési tényezőt a gyomorban? Ezt csupán a mai fogalmaink szerint mi, emberek hisszük! Mert nem ezeket adja át, hanem egy jóval magasabb szinten: a Szellemiségét!

A növényi és emberi szellemiség az éteri rezgések szintjén egymással folyamatosan kommunikál - ezt nevezzük mi az építő jellegű kommunikáció „emberi” szintjén tápanyagoknak -, de e kommunikációs forma a gondolati energiák rezgéseinek szintjén is zajlik. Ha valaki történetesen letör egy gallyat, s méltán sajnálja emiatt a növényt, sajnálata és az önvád gondolati energiái olyan szellemi rezgéseket képeznek, melyek energiaminősége feltétlenül gyógyító erejű és ösztönző a növénynek, s megbocsájtó energiarezgést juttat vissza az emberhez. Ezzel szemben, a pusztító energiákat tartalmazó tördelés, eme gondolatmenettel egyetemben igen negatív módon hat még a környező ép növényekre is, s az általuk „megfogalmazott” negatív szellemi impulzusok igen megalázó módon hatnak vissza az emberre, mégha pillanatnyilag ezt az illető fel sem képes fogni.

Sajnos a növények jelzésrendszerét igen kevés ember értheti, ám a természet azzal sem menne valami sokra, ha a növények e jelzésrendszerét minden emberlény értené. Mert ugyan figyelembe venné-e az ember, fakivágásnál, a tojásait féltő, s halálra ítélt fiókáit sirató madárkák riadt kiáltozását?

BETEG ÁLLATOK AURÁI

A beteg állatok éteri rezgése a növényekéhez hasonlatosan igen jól érzékelhető. Problémát okozhat mindazok részére, akik az átlagosnál „jobban informáltak”, hogy miképpen lehet az állatok éteri és asztrális rezgéseképleteit egymástól megkülönböztetni. Nos, ez a folyamat NEM

tanulható! Mindazok, akik már tudják, el nem mondhatják, mert e dimenzionális fogalomkörre nincsenek megfelelő szavaink. A különbséget csupán „érezni” lehet. Segítségképpen némi támpontot jelenthet a következő:

Az állatok és az ember éteri rezgései (aurái) hármas égitest együttállások fizikai hatására sohasem térülnek el, míg az asztrális auráik erőteljesen és határozottan deformációt szenvednek.

Figyelemre méltó észrevétel, hogy beteges embernél a szobában tartott jószágok is gyakorta betegek. A fajtutyák általában betegesebbek, mint a „korcok”. A kutyákkal radiesztéziai szempontból vigyázni kell! Oktatjuk, hogy a kutya megérzi a földsugárzást, s mindig „jó helyre” fekszik, de fajtutyákban e szempontból sohase bízunk! Ők már olyannyira elkényeztetettek, s olyan genetikai problémákkal küzdenek, hogy illőbb lenne az utcán szaladgáló keverék-kutyák helyett őket titulálni „korcoknak”. A fajtutyák java része, az emberekhez hasonlatosan, már képtelen a földsugárzások érzékelésére, s ebből következően legalább annyi rákos fajtutyával hozott össze a sors, mint ahány rákos emberrel.

A galambok, tyúkok közismerten igen érzékenyen reagálnak a földsugárzásokra, kevesebbet tojnak, gyakran meddők, vagy földsugárzásban a tojásaikból nem kel ki jószág.

A szobában tartott aprócska díszállatok a legérzékenyebbek e hatásokra. Az akváriumi halak fertőzés-szerűen pusztulnak, a díszteknőcök elhullanak, páncéljuk megpenészedik, a kalitkában tartott madarak súlyos betegségeket kapnak.

A méhek rettenetesen ingerlékenyvé válnak e hatásokra, s míg a hideg idő beköszönte előtt a többi kaptár lakói már javában pihennek, a földsugárzásban elhelyezett kaptár lakói még röpködnek, idegesek, csípnek, s „gyűjteni” akarnak. Nem feltétlenül szerencsés helyzet ez, jobb, ha kerüljük! A mézhozam növekedése nem olyan mértékű ugyanis, mint amit a méh-állomány romlása ily módon okoz. Egy ötven évvel ezelőtt megjelent régi újságcikk írta, hogy a méhek mézhozama ezáltal megháromszorozódhat. Nem nehéz ellenőrizni, hogy e „siker” helyett a földsugárzások a méhek és az ember számára több kárt jelentenek, mint hasznot.

Állatok és ember között is létezik éteri energiacsere, de ez már az asztrális energiákat is érinti. Ezek a valódi bioenergiák!

Ember részéről állati bioenergiával összekötni a saját energiakészletet, pl. állatot tudatosan gyógyítani, csupán mértékkel érdemes, s csak akkor, ha valamely szeretett jószágunkról van szó! Bioenergiát állatoktól

óvatosan kell fogadnunk, mivelhogy ember és állat között asztrális energiacsere (is) zajlik, s az éteri energiáink mellett az asztrális energiák is cserélődnek. Természetszerűleg az állat asztrális ösztönenergiája lép be ilyenkor az emberbe, s az ember asztrális értelmi energiája lép át az állatba. Emiatt nem szabadna túlzottan büszkének lennünk, amikor egy-egy szeretett állatunk szemei „majd megszólalnak”, hiszen szemeiből a beléinvestált értelmi lényünk néz vissza ránk, s ezt az értelmi energiát állat helyett főképpen emberekre kellett volna pazarolnunk. S mi annyiból is közelítettünk hozzájuk, hogy átvéve az ő ösztönenergiáikat, nehezebben leszünk képesek fegyvelmezni a gyomruk, szemünk, érzékszerveink uralmát, s életünk során gyakrabban ural majd bennünket emiatt a gyanakvás, a szorongás és félelem ösztönenergiája.

Természetesen kis állatainknak igen sokat köszönhetünk... De vajon helyénvaló-e, ha egy felnőtt ember - a karmikus életfeladatait elhanyagolva - emberek helyett háziállatok társaságába menekül, s velük akarja leélni életét? Helyénvaló-e, ha embertársai helyett állatokba szeretné helyezni bizalmát?... Önző kis énünk menekülése ez, az Élet hullámverései elől.

II. RÉSZ

A HIÁNYZÓ LÁNCSZEM

A FELSŐBBRENDŰ LOGIKA

Nagy dilemma elé állítja a gondolkodó embert *Paul Brunton* Felsőbbrendű Én című könyve: miképpen lehet a mi, olykor önző, olykor penészvirág-illatú életünkkel az örökkévalóságot szolgálni? S nem késik a válasszal sem. Az anyatermészetet nemigen érdekelheti a személyre szabott véleményünk, valamiképpen mégiscsak megnyugvással szolgálhat, ha elfogadjuk, hogy a Természet számára a penészvirág éppen olyan kedves, mint az emberlény. Különösen, ha ez utóbbi a kezében gépfegyvert és napalmbombát tartogat.

Nem kétséges, hogy a penészvirág evolúciós fejlődéséből Földanyánknak ez idáig jóval kevesebb problémája akadt, mint az Ember fejlődésmenetéből, s az sem kétséges, hogy amennyiben az általunk észre sem vett, fránya hangya testét kellően felnagyíthatnánk és megnagyobbíthatnánk, elhúlva csodálhatnánk meg azt, mert ezerszer különb alkotás tárulkozna elénk, mint amit mi, gőgös emberek, a páncélozott járműveinken és luxusvonatainkon egyáltalán elképzelhetünk, s teremtő „génuszunk” nyomban megsemmisülne, ha e „technikát” akárcsak repülőgépeink, űrhajóink vagy robotgépeink szerkezetével kéne összehasonlítani.

Valamennyien kitűnő „vezérléssel” születünk, de olyan ember nemigen létezhet, akit valamilyen formában meg ne penderítene, össze ne zavarja ez az agyafűrt világ. „Síma” ügyek nincsenek, felnőttkorunkra egyenes életútnak nem lehetünk tanúi. Ennek megfelelően, nem csekély mértékben felértékelődik az olyan emberi intellektus, aki ezt az agyafűrt módon összezavart egyedi vezérlést önmagában fellelni és hasznosítani képes.

Steiner szerint gyermekéveinket oly módon bogozza a Sors, hogy 21 éves korunkra elegendő kiindulási alapunk legyen egy majdani, radikálisabb lelki átváltozáshoz. Titok nincs, a Szeretet jegyében mindez megfejthető lenne. De vajon akik rájönnek erre, miért nem adják tovább? Ezt iskolában miért nem tanítják, s az embereket ez miért nem érdekli?

Aki már egyszer valahogyan felnőtt, manapság örül, ha valamiképpen sikerül beilleszkednie az Életbe, nemhogy még ekkor kezdjen bizonytalan önmaga-változtatáshoz! Minden „valamire való” normális felnőtt még a lehetőségétől is mereven elzárkózik annak, hogy élete lényege, valamiféle sárga tartó, dinamikus és állandó változás legyen. Pedig életünk lényege valóban a dinamizmus, mert csupán ez képes megfelelő

küzdőteret képezni a halálunk pillanatáig tartó lelki fejlődési folyamatainknak.

Mert mikor is hal meg az ember? Amikor megáll a szíve? Amikor végképp eláll a lélegzete? Dehogy! Amikor becsontosodva és „bekeményedve” elveszíti rugalmasságát a külvilág felé, beszűnteti a változtatásokra való hajlamát, s elakad az ehhez oly szükséges „akarási” folyamata. Sokan élnek közöttünk olyan „élő halottak”, akikre jellemző ez, s az ezredvégi depresszió felé közeledve, az arány egyre inkább a fiatalabb korosztályok felé tolódik el.

Miképpen lehetne önző kicsiny énünkkel az Örökkévalóságot szolgálni? Merthogy depresszív lélekkel nem, azt bárki érezheti. Úgy tűnik, *Paul Brunton*, a könyvében, sikerrel megfogalmazta ezt.

ÜZENET A RÉGMÚLTBÓL

Az álom és éberlét határmezsgyéjén tartózkodva, amikor még nem juthattak el tudatomig a külvilág ingerei, valaki egy gyönyörűsége, színes fényképet tartott elém. A fényképen, mely a pillantásom hatására elevenre váltott, színes, elgondolkodtató, mégis kies tájban, egy síremlék volt látható. Fél száz méter magasból, felülről közelítettem hozzá. Kettős sírkamra volt, körülbelül nyolc méter szélességű és tizenhat méter hosszúságú alapterületen, egymásnak háttal, de egymástól mégiscsak jócskán eltolva, a svastika szabályainak megfelelően: ┘ A síremlék kettős tömbje került a geometriai formákat, ellenben mindenütt lekerekített kőtömbjei határtalan mennyiségű domborulatot, s igényesen, nagy munkával kidolgozott rajzolatokat tartalmaztak, s valamennyi, rajzollal ellátott és domborított felületen belül is újabb és újabb, precíz felületek váltak láthatóvá. Az egész együttesben mégis uralkodó volt egy-egy hármas halom, melyből a középsők jelentősen kiemelkedtek, s magasságuk hozzávetőleg tizenkettő-tizennégy méternyi lehetett. Az egész együttes egy hatalmas, függőleges sziklafal előtt helyezkedett el, s nyilvánvaló volt, hogy e síremlék magából a sziklafalból lett kifaragva. A sziklafal és a síremlék kövei között gondosan elegyengetett területtel, mintegy tíz méternyi távolság lehetett, s az egyébként kopár területet szinte függőlegesen, felülről érték a Nap sugarai. A síremlék sziklafalnak háttal álló részén, a legalsó, kőlépcső-szerűen körbefutó szegélyen, a

sziklafalnak szintúgy háttal, egy díszes, ünnepi viseletbe öltözött nőalak ült. Ruházatát nem tudtam beazonosítani, lehetett ó-egyiptomi is, különösen díszes, mégsem hivalkodó fejdísszel. E nőhöz képest a síremlék igen-igen régeinek tetszett, s tudtam, hogy az ott élő nő nem is érti a síremlék feliratainak nyelvezetét. Számára ezek csupán igen-igen ősi, s megrongált romhalmazt jelentettek, valamely ősi kultúra maradványát, amelyhez - mivel nyugodt és csendes hely volt, szívesen zárandokoltak el a helybéliek. Anélkül, hogy megzavartam volna a szoborként, elgondolkodva ülő nőt - bár tudatában voltam annak is, hogy engem nem észlelhet - felülről, körbe-körbe lebegve megszemléltem a követ, miközben tudatosult bennem, hogy meglehetősen sok közöm van az előzőleg fényképet mutató valakihez, e síremlékhez, s a kövek aljában üldögélő nőhöz. Váratlanul a sírfeliratnál állapodtam meg, csodálattal nézve a cirkaalmas, talán ha az arab nyelv őséhez hasonló feliratokat, s nem sok időm maradt gondolkodni. Mert a felirat szövegét - akaratom és tudatom ellenében - sorról-sorra olvasni kezdtem, s az olvasás pillanatában annak minden szavát pontosan értettem: ilyenformán az ősi nyelv, s a még régebbi kövek, amelyek mára fel nem lelhetőek, a következőképpen nyilatkoztak meg: **„Indulj utadra vándor! Az élet él a saját törvényei szerint. Minden Megnyilvánult a maga tökéletességében létezik. Utadon semmiféle mágiát alkalmaznod nem szabad. A fekete és fehér mágia inkarnációkon keresztül visszaüt használójára. Az ÉLŐ önmagában és önmagáért természetes”.**

MIÉRT NEM EGYEZNEK A FELSŐBB DIMENZIÓKRÓL ALKOTOTT EMBERI ELKÉPZELÉSEINK?

Mint derült időben, egy tó vizének fodrozódó hullámain megcsillanó milliányi fénysugár, tükröződik Isten fénye az asztrál-dimenziókon át, hogy érzékelhetővé tegye segítőinek népes seregét. E csendben munkálkodó szorgos sereg jeles képviselői az angyali létsíkot népesítik be.

Az az időszak már elmúlt, amikor mindezek realitását, mások részére, iszonyatos energiákkal bizonygatni volt szükséges. Mára az emberiség

jelentős hányada előtt nem titok, hogy olyan jelenségek is létezhetnek, amelyeket a tudomány képtelen mérési eljárásokkal alátámasztani.

- Vajon miért nem egyeznek a felsőbb dimenziókról alkotott elképzelések? - tennék fel a kérdést. Ez a témakör a Hiteknél jóval bonyolultabb logikát, nagyobb rugalmasságot, megértést és összhangzatot igényel.

Lépjünk túl a kezdeti nehézségeken! Vegyük alapul azt a lehetséges állapotot, hogy béke, rugalmasság, megértés és összhang uralkodik, az emberek mosolyogva járnak, nincs népek, alfajok és rasszok közti ellentét, a világon mindenki egyetlen közös nyelvet beszél, s a világból kiveszett a Rossz. S most, ilyenformán, ebben az emberi csodavilágban próbáljuk meg a felsőbb dimenziókról szóló elképzeléseket egyeztetni. Kiderül majd, hogy ez még most sem, ilyenformán sem sikerülhet.

A jelenség váltig hasonlatos ahhoz, mintha a legkiválóbb írók és költők azt a feladatot kapnák, hogy ki-ki próbálja megfogalmazni az írásain és költeményein keresztül: milyen is a Zene?

Az egyik írna, a másik szavalna, a harmadik előadást tartana a Zene nagyszerűségéről. S meglehet, hogy egy-egy igazán jó alakítás során könnyek szöknének az olvasók, előadást hallgatók szemébe, mégis, mennyire MÁS ehhez képest az, ha valamennyi erőlködő kísérlet helyett - valóban megszólal a Zene! S minthogy a Zenével kapcsolatban sem lehetnek igazán jól megalkotott emberi fogalmaink és szavaink, bárki megértheti, hogy ez jóval igazabb lehet az általunk ismeretlen olyan dimenziókkal kapcsolatban, amelyekről valójában Semmit nem tudunk. Mindazt pedig, amit tudni vélünk, szűkre szabott emberi agyak „egyedileg méretezett” transzformátori próbálják velünk elhíttetni. Márpedig minden ember egyedi, nincsen két egyforma agytekervény, valamennyi emberlény eltérő „paraméterekkel” rendelkezik. Hát hogyan is várhatnánk el, hogy ez a sok-sok, egymástól is eltérő agyi transzformátor, az általunk teljesen ismeretlen „felsőbb dimenziókat” egységesként értelmezze?

KARAKTERSUGÁRZÁSOK

A világ valamennyi élő emberének jellemvonásai, karaktere néhány alapvető típusba sűrítethető. Ugyanez fordítva is igaz: a világ valamennyi emberének karaktere, jellemvonásai néhány emberi alaptípus bizonyos százalékos arányú keverékéből leképezhetők. Ezek az emberi alaptípusok - igen találó módon - az **ősprincípium** nevet viselik.

Az ősprincípiumok létezése helyett a tudományos világ ez idáig az emberi alfajok sajátosságaitól a szexuális abberációkon keresztül a genetikáig minden pót-pótlehetőséget felsorakoztatott, nagyfokú igyekezetük csupán csak azt bizonyíthatja, hogy sejtésük van valamiről, amit ez idáig képtelenek voltak kifejezni.

Az atlantiszi középidők óta (cirka százezer éve) a legősibb tudományok és tudománytalanságok az ősprincípiumokat a Naprendszer égitestjeivel, az ember egyes szerveivel, a tájegységek különféle alakulataival, geometrikus alakzatokkal, számok törvényszerűségével, érzések, életminőségek és élethelyzetekre adott reakciók lehetőségeivel próbálják magyarázni, illetve beazonosítani.

Mindezeket összegezve nem akadhat földi tárgy, történes, viszontagság vagy betegség, melyben az ősprincípiumok - némi belemagyarázással - fellelhetők ne lennének, tisztán egy-egy „alaptípus” azonban környezetünkben alig felismerhető. Az ősprincípiumok alaptípusainak következetes meghatározására ma nincsenek megfelelő szavaink, emiatt egy-egy alaptípus vezéregyéniségének legismertebb elnevezései alá jellembeli sajátosságok és a legkülönfélébb jelzők száza sorakoztathatók. Vagyis napjainkban az ősprincípiumok esetleges felismerése és beazonosítása, valamint „típusfelosztása” csak a szimbolizmus erejéig érvényes.

A radiesztéziát illetően mára elég lehet nekünk az a bibliai miszticizmus, mely szerint Isten az embert a föld sarából teremtette. E találó logikai kifejezés nyomán ugyanis azonnal kétfelé szárnyalhat a gondolat. Először is arra utalhatunk, miszerint az ember fizikai, biológiai teste valóban a föld anyagaiból tevődik össze, másrészt általa feltételezhető, hogy az ősprincípiumok szimbolizmusa a föld sarában is felismerhető. A föld sarában pedig nem csupán az ősprincípiumok „szimbolizmusa” ismerhető fel, hanem maga a Lényeg, amellyel egy-egy ősprincípium szavakkal ki nem fejezhető alaptípusa tökéletes biztonsággal s a maga százszázalékos tisztaságában beazonosítható!

Az ősprincípiumok sugárzásképlete: karaktersugárzás. E karaktersugárzás (bizonyos százalékos arányban) benne rezeg minden emberlényben, s benne rezeg a tájban.

Az ősprincípiumok olyan mentális energiarezgések, Akik önmagukat más dimenziókba könnyedén áthasonlíthatják, mivel legfőbb feladatuk, hogy minden lehetséges irányból segítsék az emberi faj Emberré válását. Ilyen alapon pedig nem mások, mint az emberiség legnagyobb tanítómesterei!

Az ősprincípiumok a földgolyót egymás közt **tartományokra** osztották, s egy-egy tartományban, vagyis a saját tartományában, az adott ősprincípium a saját, százszázalékos tisztaságában felismerhető.

Amennyiben az ember szervei és karaktere hasonló szimbolizmussal ősprincípiumi hovatarozásukra visszavezethetők, ez olyan analógiára utal, amelyről ez idáig nem is álmodhatott a világ. Álljon itt csak egy példa, amelyet immár volt szerencsénk - sikerrel - kipróbálni: egy-egy ember jellemétől, lelki életétől, karakterétől függően az illető szerveire egy-egy ősprincípiumi tájegység gyógyító vagy betegítő hatással lehet!

Ne feledkezzünk meg arról, hogy ezekről ma még mit sem tudhat az emberiség, ennek ellenére az ősprincípiumok érvényesítik hatásukat, s e szempontból - részükről - a betegség és a gyógyítás, a beavatkozás és „ártás” is mindig tanító jellegű. Kijátszani őket ilyenformán természetesen nem nagyon lehet, de nem is ajánlatos, önző emberlétünk szűkebb tartományaira térve mégis próbáljuk végiggondolni: vajon hol fog jobban gyógyulni egy prosztatagyulladásos beteg: maradva az asztrológiai kifejezéseknél, a Nap, a Mars vagy a Hold tartományában? E betegségről és e betegről annyit, hogy az ilyen férfi önmagában háttérbe szorítja az elérékenyülést, az elfogadást, a beletörődést s a többi „nőies” tulajdonságokat. Vagyis állapota a Mars tartományában rosszabbodni, a Hold tartományában pedig javulni fog. Ezzel analóg, a férfias nőknek a Hold tartományaira, a gyáva férfiaknak a Mars felségterületére lenne szükségük, s már most, jó előre csodálkozhatunk azon a megdöbbentő tényen, hogy akiknek a Hold alázatát, beletörődését, nyugalmát, elfogadását kéne az életük során gyakorolniuk, tömegesen és ezrével csoportosulnak olyan - tanító és nevelő célzatú - üdülőterületeken, amely a Szaturnusz uralma alatt áll, hogy ezzel mindegyikük naponta próbára tehesse a saját tűrőképességét (míg végképp el nem párolog a becsvágya s az olykor határtalan önbizalma).

Az ősprincípiumok a tartományait valamennyi tájegységben kijelölték, s e tartományok nagysága néhány négyzetkilométertől

néhány száz négyzetkilométerig is változhat. Az egyes tartományok határain mindig felismerhető az adott ősprincípium szimbolizmusa. Tájegységeinken, ahol hegyek és völgyek, lekoptatott dombvidékek és síkságok, kopasz vidékek és lombos erdők váltogatják egymást, az ősprincípiumok tartományhatárai következetesen ragaszkodni próbálnak a folyók, patakok, csermelyek medréhez.

Tartományokon belül az ősprincípiumok intenzitásának „eloszlása” nem egyenletes! Ennek megfelelően bárhol kijelölhetőek olyan „gyógyító erejű” pontok, ahol tulajdonképpen adott ősprincípium a maga tisztaságában hat az emberekre.

Nem vagyok meggyőződve arról, hogy adott ősprincípiumok tartomány-eloszlását nyilvánosságra szükséges hozni.

Az angyali létsík a műszeres mérési lehetőségek számára váratlanul megnyilatkozott, s mi - emberi reakcióként - roppant mód elszégyellve magunkat, a további kutatásokat nyomban leállítottuk.

Döntésünk helyességét igazolja az azóta folyvást érzékelhető kozmikus üzenet: minden „hívót” meg kell hagynunk a saját hitében, s minden kételkedőt a kételkedésében. Mert ezáltal alakul legoptimálisabban az emberi világ.

ISTENEK IVADÉKAI

Az előző fejezetben ősprincípiumok földi tartományairól, másképpen kifejezve a lényegét: a Földön velünk együtt élő ősprincípiumokról esett szó, akik segítik Emberré válásunkat.

Földi tartományai kizárólag azoknak az ősprincípiumoknak lehetnek, akiket az atlantisi középidóktól, vagyis körülbelül százezer éve, istenként imádott a köznép. Ez az imádat, mint többistenhit, majd százezer évig, vagyis egészen az írott történelmünkig tartotta magát, az atlantisi fajt is túlélte, de „beavatottak” hiányában rövid időn belül üres bálványimádásba torkollott. Az ősprincípiumok természetesen ettől függetlenül továbbra is velünk éltek, (területi előfordulásukat és „intenzitásuk” mértékét máig az határozza meg, hogy a megelőző időkben hol, melyik területen, melyikükhöz imádkozott a nép), csupán mi már nem tudhattunk erről. Az üres bálványimádat pedig nagy gyorsasággal vezetett az emberáldozatok megtiltásán keresztül az egyistenhitig.

Ez a körülmény az ősprincípiumokat nem sértette, hiszen tiszteletet parancsoló méltóságuk nem ismerheti a cím és rangkórság fogalmát. Ily módon tehát, s egyáltalában nem „ledegradálva”, azóta is köztünk élnek, ám az isteni rangot - a korszellemnek megfelelően - angyali szolgálatra cserélték. Ismertebb elnevezéseik: Nap, Hold, Merkúr, Vénusz, Mars, Jupiter, Szaturnusz. Természetesen az ősprincípiumok **nem** azokkal a fénylő korongokkal vagy pontokkal azonosak, amelyeket az égbolton láthatunk, hiszen azok csupán az ősprincípiumok szellemi lényének materiális vetületei.

Az emberi faj fejlődésével újabb és újabb tulajdonságcsoportok, eseménysorok és történelmi szituációk átélése vált szükségessé, hogy a Föld nevű iskolában az emberiség az ismétlések és rutinmegoldások csapdájába ne essen. Éppen ezért, s ennek elősegítése érdekében újabb és újabb karakterek, impulzusok, személyiségjellemzők és elvárások alakultak ki, a Teremtés újabb princípiumi képletekkel igyekezett megsegítésünkre, egészen materiális kifejezéssel élve pedig: az emberiség újabb bolygókat fedezett fel. Beléptek hát: az Uránusz és a Neptunusz. Karakterük megjelenését rögtön a forradalmak korszaka jelezte, s alapvető irányokat módosított az emberiség.

A belépő uránuszi és neptunuszi karakterek nem foglalhattak el tartományokat a Földön. Részben azért, mert nem akadhatott olyan földi nép, amely a megszületésük előtt - ismeretlenül - imádtá volna őket, s ezzel fenntartott volna nekik földi területeket, részben pedig azért, mert a náluk ősbibb princípiumok által, a Föld felszíne már egymás között felosztott volt. Emiatt az Uránusz és Neptunusz egyáltalában nem törekedtek ilyesféle „jogokra”, (hiszen ők is a Kozmikus Szeretet, vagy ha úgy tetszik, Isten szolgálói), hanem művészeti alkotások elfoglalásával, a Földön, önmaguknak **bázisokat** hoztak létre. Érdeklükben A Teremtés olyan, teremtő géniusszal megáldott embereket formált, akik a saját művészeti tevékenységükkel, kezük mozdulatával, ecsetvonásaikkal, kézírásukkal, vagy bármiféle alkotásaikkal, e két frissiben született princípium terjesztőivé váltak.

Egy pillanatig se gondoljuk, hogy az istenek eme földi ivadécai, e Kozmikus géniusszal megáldott művészek között fellelhetők az emberek által ajnározott sztár-művészek! Az a töltelék, akiket az emberiség művészekként nagyra értékel, nem elégítheti ki a felsőbb dimenziók akarátát. Azok közt a „műalkotások” között, amelyekkel telve vannak a múzeumok, uránuszi és neptunuszi géniusz aligha fordul elő! Istenek küldöttei járnak közöttünk, s mosolyra adhatna okot, hogy ezt mi nem

vehetjük észre. Kozmikus szolgálók ŐK, akik maguk sem tudhatnak kiválasztottságukról.

Magyarországon ez idáig egy-egy olyan embert sikerült fellelni, akiknek minden szava és mozdulata uránuszi és neptunuszi karaktereket teremt, s minden műalkotása eme princípiumok bázisává vált. Ezek az emberek sohasem érik el az „ünnepelt” művészek földi rangját, sorsuk hányatott, s életük - öntudatlanul is - maga az önkéntes **áldozat**.

Egy-egy ősprincípiumi karakter jellemvonásai egyetlen földi szóval vagy fogalommal kifejezhetetlenek.

A következő karaktersugárzás a Plútó. Ezredévünk karakterének végső beteljesítője, mely (AKI!) a mentális dimenziókból e század közepe óta próbál hatni ránk, földi emberekre. A Plútó karakterregzésének földi szolgálóját ez idáig még nem sikerült beazonosítanom, habár sejteni lehet, hogy az illető nem annyira művész-lélekként, hanem inkább talán műszaki mérnökként él közöttünk. S mivel a Plútó földi tartományt szintén nem választhat magának, csupán bázist és objektumokat, vélhetőleg valamelyik atomerőmű csavarjaiban, tervezőmérnök rajzaiban, vagy gyengeáramú híradástechnikai konstrukcióban lesz majd felismerhető. Fellelésére 1996-ig sort kell keríteni. (A könyv megjelenése előtt, a Plútó karakterregzésének földi képviselője, műszaki emberként, előkerült!)

Hadd zárjam e fejezetet nagy tisztelettel, azon isteni Terv fordulatossá és élményekben gazdag kiteljesítése védelmében, melynek manapság küszködő részesei lehetünk. Bármit hoz is az Uránusz, Neptunusz és a Plútó összes karaktere, már alakul a **következő** karakter, a következő princípium, amely (AKI!) a matéria mocskából képes lesz kiemelni az emberiséget. Neki még jellemvonásai nem lehetnek, mert Ő még csupán most alakul, s karaktere attól fog függeni, hogy az emberiség mit produkál az 1995-99 közötti időszakban. Ő még igen gyenge ahhoz, hogy hívogassuk, vizsgálgassuk vagy hogy „számítsunk rá”, hiszen valljuk be: semmi közünk hozzá nincsen. Mert kapcsolatba csupán azokkal az emberekkel fog lépni, akik a dühöngő materializmust feledve, benzin nélküli, odahagyott autók között földi zarándokként gyalogosan megindulva, képesek lesznek arra, hogy leboruljanak a Teremtés színe előtt. Meglehet, hogy karaktere Kozmikus Szerettként, vagy Messiásként mutatkozik majd be - akit szükségképpen ismét megölnék az emberek -, de ha nem ez lenne a reakciónk, talán már nem is ember lenne a nevünk.

POLÁRIS ÉS APOLÁRIS SUGÁRZÁSOK

Emberi világunkban természetszerűnek tűnik, hogy mindennek (anyagoknak, eszméknek, történésnek, jellemvonásnak stb.) létezik poláris megfelelője, azaz: „párja”. A hideg nem képzelhető el meleg nélkül, a világos sötétség nélkül s a jó rossz nélkül. Az emberiség csupán egyetlen apoláris jelenséget vélt ez idáig felismerni, a halált, de ez is pusztán tévedés szüleménye, mivel nem vagyunk hajlandóak rájönni, hogy a halál poláris - és megszakítás nélküli - párja az élet.

E bevezető után pedig fogadjuk el, hogy mégiscsak létezik apoláris történés és apoláris lét!

Az ősi bölcseségekből évezredek óta közismert, hogy míg az embernek fizikai, éteri, asztrális és mentális ÉN-jei vannak, addig az állatoknak csak fizikai, éteri és asztrális, a növényeknek fizikai és éteri, a köveknek pedig csak fizikai teste lehet.

Ám a teremtő géniusszal megáldott ember képes arra, hogy mentális logikájával asztrális életeket teremtsen, s e logikájával egyébként halottnak tűnő tárgyakat asztráltartalommal lásson el.

A könnyebbik megoldással kezdjük, mert hiszen erre talán a Magasabbrendűnek is lehetnek képességei.

Halottnak tűnő kövekben az asztrális lét apoláris lét, s ezt szükséges lesz bővebben kifejteni:

Köveknél maradvá, földi körülmények között mindegyikük olyan radieszteziái erőterrel rendelkezik, amelyre szintén a megosztottság a jellemző, s ezt évek óta struktúrasugárzásnak próbáljuk nevezni. Lényege pedig az, hogy a mágnesek erőteréhez hasonlatosan a köveken - és minden testen, amely a földi erőterben helyet követel magának - kétféle erőter mérhető: egyrészt egy pozitívnek nevezett, másrészt egy negatívnek nevezett tér, amelyek éppen kiegyenlítik egymást. S ha egy egyszerű hétköznapi tárgyon valahol mértünk pozitív radieszteziái erőteret, bizonyosak lehetünk abban, hogy valahol másutt éppen olyan erősségű, ellentétes erőtere is van.

S most jön a bökkenő, ami megcáfolja az évezredek igazságokat: léteznek apoláris kövek is, melyek csupán egyféle erőterrel rendelkeznek, s e köveknek mindig asztrálteste van!

Asztrálteste kizárólag élőlénynek lehet, s ha nem maga a kő az élőlény, az tán még megrendítőbb számunkra. Mert asztráltestet teremteni csak intelligens mentális tevékenység képes. Márpedig amennyiben

elhanyagoljuk azt a tényt, hogy ezek szerint erre ember is képes lehetne, itt valamely más intelligenciáról van szó, s ennek botrányos feltételezése azt is jelenti, hogy az ember koránt sincs egyedül a Földön!

Nagy-nagy átlagban a környezetünkben minden ezredik kő apoláris, azaz minden ezredik kőnek asztrálteste van! Meglehet persze, hogy egyes területeken esetleg ez csak minden százezredik kőre igaz, de jómagam olyan helyek tucatjain is jártam, ahol - hazánkban - minden tíz kőből nyolcnak asztrálteste is volt.

Bárki, aki radieszteziához ért, annyit nemsokára nagy biztonsággal megállapíthat, hogy a kövek asztrális lénye mindig szigorú formákkal rendelkezik. Vagyis az ilyen kövekhez tulajdonképpen egy-egy nálunk - valószínűleg - intelligensebb kozmikus jelenség asztrális, földi formaruhája, amolyan „búváröltözet” csatlakozik. A kő tehát maradhat kő (számunkra ez sem kis megnyugvást jelent), s ezen egyszerű követ valamely kozmikus intelligencia egyszerűen a birtokába vesz. Nagy gyorsasággal megjegyezni szükséges, hogy ez az intelligencia nem azonos az asztrállénnel, vagyis e kövekhez csatlakozó „formaruhával” hanem amögött rejlik! Azt pedig, hogy ez vajon jó-e nekünk, vagy hogy mi célból vannak jelen e lények, s ártani avagy segíteni akarnak-e nekünk, döntse el ki-ki önmaga!

A közepébe vágva: egy-egy ilyen kozmikus intelligenciatípus formaruhái mindig következetesen megegyeznek, s az ország bármely területén tipikusan azonosak.

A kövek asztráltestének, vagyis az őket birtokló intelligencia asztrálformaruhájának érzékelése és detektálása a legelső, ez irányú kísérletkor sikerrel járt, s ezen roppant mód elszégyellve magunkat, e kutatásokat leállítottuk. Ezek az asztrálformaruhák - valamely felsőbb akaratból - úgy vannak megtervezve, hogy a földi élet általuk nem károsodhat, s ezek csupán az ember érzelmeire, érzéseire és gondolataira képesek hatni. (Nem furcsa? A központi kérdés mindig és mindenütt az ember, csak ezt éppen mi nem fogjuk fel!) Vagyis e lények egyáltalában nem véletlenül vannak jelen az ember környezetében. Mert hiszen igen viccesnek tünne az a feltevés, hogy egy intelligens jelenség amiatt várakozik egy hegyen lévő kőben, merthogy éppen „ráér”.

Némely asztráljelenség közülük olyan energikus, hogy talán a földszugárzások sokmilliószoros „adagjaihoz” hasonlítható, ám környezetében - vagy éppen felette - vígan nőnek a fák, laknak az állatok, s láthatóan nem érzékelnek semmit. Ám ha ember jár arra, igencsak megszedül! S talán éppen ezért is várakozik ott ez a jelenség.

Nem vagyunk tehát egyedül a Földön, de a cél, a feladat és a központ minden vonatkozásban az ember, főképpen pedig az ember lelki üdve és földi sikere.

A KAPCSOLATTEREMTÉS ALAPJAI

Az ősprincípiumok jelenléte, karaktersugárzásként, a lelki érettségünk függvényében, közvetlenül érzékelhető. E „lelki érettséget” a materiális vágyaink csökkentésével lehet elérni, s erre talán ma még nem mindenki képes. Az az ember pedig, aki erre még nemigen képes, a könnyedebb megoldást fogja választani; valamennyi ilyen lehetőséget - a lelki éretlensége függvényében - a zárt osztályok birodalmába fog sorolni. Természetesen az ilyen embernek több okból meg kell engednünk ezen állásfoglalást: részint azért, mert a saját testével mindenki azt csinál, amit akar, részint pedig azért, mert nagyon fontos, hogy a saját akarata ellen senki ne cselekedjék!

A karaktersugárzások intelligens rezgései, az egyes angyali lények típusától függően, a földsugárzások intelligens rezgéseit (pl. Hartmann-hálót), más és más formában, más és más irányokba, s távolságokra torzítják. E deformáció mértéke és milyensége az angyali karakter típusától függ, intenzitását azonban kizárólag az emberi gondolatok vezérelhetik. Vagyis amíg a deformáció és a földsugárzások jellemzőinek megváltozása csupán az adott angyali lénytől függ, a „jelenlét” intenzitása és a „jelenlét” térbeli kiterjedése erőteljesen függ attól is, hogy adott megnyilvánulás hány ember kérésére történik, hogy lelkileg (kíváncsiságból, kutatási céllal stb.) elegendően megalapozott-e az adott kérés, avagy „meghívás”, s hogy e „Hívás” tartalmaz-e önző, göggel vagy nagyravágyással teli szándékot.

E szempontból önmagunkban esetleg új emberi vonatkoztatási rendszert szükséges kiépítenünk: fontos ugyanis, hogy adott angyali karakter, kérésünkre történő megjelenését, minden alkalommal, nagy tisztelettel meg kell köszönnünk, s elegendő alázattal szükséges viseltetnünk e magasabb létezéssel szemben.

A karaktersugárzás tulajdonképpen az intellektus-típusok rezgés-képlete, s e rezgés-képlet formájában kizárólag attól függően jelennek meg a magasabb hierarchikus létsík angyali szolgálói - beleértve a Szeretet és a

Gonoszság asztrál-manifesztációit is -, hogy adott földi ember, aki a Hívást az angyali létsík felé intézi, lelkileg elegendően megalapozott-e, s elegendő tisztelettel és alázattal viseltetik-e a magasabb Létezéssel szemben.

Az ősprincípiumokat hívni lehet. Jelenlétüket nagy biztonsággal beazonosítani szintén módunkban áll. Feleslegesen azért mégse zaklassuk őket, hiszen bármely tájegységben lehetőség van az angyalinál magasabb hierarchikus Létezés hívására is, ehhez pedig semmi egyébre nincs szükség, mint az adott tájegységben elfogadott Hitre.

Amint azt a mellékelt rajzokból látni fogjuk, egymástól valamennyi karakter jelentősen eltér, egymástól a rezgés-képletük is tökéletesen különbözik. Egy-egy adott karakter, avagy angyali Lény-típus, szívesen veszi igénybe megnyilvánulásakor az emberlény egy-egy adott szervét. Beazonosításukat az első alkalmakkor, ennek alapján könnyen megtehetjük, s ha földi emberként hajlandóak vagyunk egy kis tanulásra, adott angyali lény ezt követően mindig olyanformán fog jelentkezni nálunk, hogy adott szervünkben, az általunk beazonosított érzést fogja kelteni. Határozottan segítenek ennek egyéni megtanulásában!

A karaktersugárzás nem fellengzős eszmefuttatás, s az angyali Létezés nem a penészes misztériumok közül mászott elő! A karaktersugárzás Teremtő Energia, amelynek földi történéseket meghatározó szerepe van. Ránk, emberlényekre - összességében mint emberi fajra -, külön-külön pedig mindegyikünkre a saját tudatán keresztül képes hatni. Legkevesebb hatféleképpen fejt ki hatását az emberiségre, hiszen a legfőbb feladata ez.

A karaktersugárzás hívható, s hívásra nem csupán a sugárzásképlet, hanem a mögötte álló intelligens Tudat is megjelenik. Óriási felelősség ez, mellyel nem lenne célszerű visszaélnünk. „Minden gondolatodat számonkérlek!” - figyelmeztetnek az ősi bölcsességek, s e területeken ez különösképpen igaz. Az emberi szabad akaratot azonban valamennyi létsík minden lényé tiszteletben tartja, s hívásunkra meg is jelenik. Az az időintervallum, amely alatt az ősprincípiumok földi ember hívására megjelennek, átlagosan a Hívást követően: négy másodperc.

Hívás nélkül, adott ősprincípium angyali lényé, kötelességszerűen teszi dolgát a földi tartományában: Kozmikusan, „ütemterv szerint”, égitest-együttálláskor hatnak a Föld lakóira (s e hatások között a személyes figyelmeztetés épp oly gyakori, mint a vulkánkitörés vagy földrengés, tornádó útjának kijelölése és katasztrófák előre tervezése). Személyes hatásukat az emberlény asztrológiai képletének megfelelően fejtik ki,

meghatározott tervek szerint hatnak az időjárásra, figyelemmel kísérik az emberiség szent ünnepeit, leradírozzák veszedelmes megnyilvánulásainkat, s kisarkítani igyekeznek hiányosságainkat. Az ősprincípiumok minden egyes földi emberlény esetében tökéletesen tisztában vannak az illető vállalt életfeladataival, s figyelemmel kísérik tevékenységét a világban. Mivel pedig nem akadhat olyan tevékenység, melyről ne tudhatnának (s a kapcsolatot a mentális, az asztrális és az éteri lényünkkel is tartják), nyilvánvaló, hogy jobban ismernek bennünket, mint amiképpen mi ismerhetjük saját magunkat! Mivel pedig az ember testet-öltésekor (vagyis Földre születéskor) kötelező érvényű a felejtés, s emiatt mi nem emlékezhetünk a születésünk előtt vállalt életfeladatainkra, az ősprincípiumok nem csekély részfeladata tehát, hogy az önkéntes vállalásainktól való eltérést figyelemmel kísérik, s ha kell, akkor nagy szeretettel viszszeraterljenek bennünket a követendő utunkra. Ha pedig szükséges, akkor baleseten keresztül figyelmeztessenek arra, hogy eltértünk feladatainktól.

AZ ŐSPRINCÍPIUMOK ASZTRÁL-TÜKRÖZŐDÉSEI

Mint derült időben valamely állóvíz hullámfodrain megcsillanó milliárdnyi fénysugár, tükröződik a mentális Létezés az asztrál-tartományokban. Ám az a fény, amely a hullámocskák fodráról a szemünkbe érkezik, még nem azonos magával a Nappal, sőt még az a fénysugár sem azonos a Nappal, amely a hullámokat éri. Maga a Nap, innen még messze van. Ez az optikai csalódás, ez a torz tükröződés azonban mégis nagyon alkalmas arra, hogy felhívja figyelmünket: létezik a FÉNY! Az ősprincípiumok asztrál-megnyilvánulásai egyáltalán nem azonosak az őket megnyilvánító intelligensebb Tudattal. Ezek csak amolyan torz vetületek, magasabb dimenziók távoli tükröződései, vagy tán amolyan asztrál-bűváruháik. E jelenlét azonban olyannyira következetes, mint ahogyan a Nap fénye minden egyes hullámocskán, egyaránt megcsillan. E szempontból két sarkított emberi elképzelés is létezhetne:

Az egyik szerint a mentális dimenziók lényei kívánságra asztrál ruhát ölthetnek, a másik szerint a mentális tudat Létezése jelenik meg valamiféle tükröződés formájában az asztrál-síkon. Nem nagyon valószínű,

hogy az ősprincípiumok bármelyik elképzelés miatt megsértődnének, ám az sem valószínű, hogy szűkös emberi értelmünk képes a Lényeg pontos kifejezésére.

Amikor a Naprendszerben páratlan számú égitest-együttállás veszi kezdetét, s ezen együttállásnak részese a Föld is, az ősprincípiumok Magasabb Tudatot képviselő energiateret körülöleli a Földet, hogy egyidejűleg hasson valamennyi emberlény tudatállapotára, a természeti jelenségekre és az időjárás pillanatnyi alakulására, s megnyilvánuljon valamennyi földi tartományában, s az általa birtokba vett tárgyak felett.

Páratlan számú égitest-együttálláskor az emberiségre mindig azok az ősprincípiumok hatnak, akik fizikai tükre, égitestekként, az együttállásban éppen részt vállal. Megnyilvánulásukkor azonban szeretettel engedélyezik a többi ősprincípiumnak is, hogy a földi tartományaikban és valamennyi általuk elfoglalt tárgyban ők is energia-formaruhát ölthessenek.

Az ősprincípiumok földi formaruhája olyan háromdimenziós *energia-perdület*, amely Földünkön MINDENÜTT fellelhető, s ezen belül, az azonos ősprincípiumi karaktersugárzások megjelenési formája mindenütt AZONOS!

Az ősprincípiumok közül az emberiség számára legfontosabb helyen áll a NAP.

NAP

A Nap princípiuma szívesen felkeresi az atlantiszi eredetű tárgyakat, benne rezeg a tájban, őrt áll valamennyi atlantisz-korabeli piramisnál, uralma alá tartoznak a világon fellelhető kőkörök, benne él a templomok napsugárzás ábrázolásaiban, komoly Hit esetén szívesen felkeresi a templomok feszületeit, s az ilyen helyeken kivétel nélkül minden Nap-ábrázolást ural. Kedveli a Nap és a napsugár szimbólumokat, s a sugárzó Naphoz hasonlatos virágábrázolásokat. Kedvencei a napraforgó-szerű virágok, virág-fényképek és templomi díszletek. Lakásban ritkábban fordul elő, de megfelelő Hit esetén szíves-örömet felkeresi a családi feszületeket és a konkrétan Nap-ábrázolással és atlantisz-korabeli elképzelésekkel foglalkozó szakirodalmat. Szűkebb őstörténetünket illetően főképpen az egyiptomi kultúra tárgyait kedveli, akár fényképeken, akár rajzokon szerepelnek azok.

Jelenléte határozott és erőteljes melegség-érzettel párosul, határozott pozitív radieszteziái erőteret gerjeszt. Frontátvonulásokkor az energiateret meghatványozódik - akárcsak a többi ősprincípiumé -, de azt megállapítani jelenleg még nem lehet, hogy vajon minden esetben előkészítői és tervezői-e az időjárás frontok alakulásának és erőterük ezért gerjed, avagy esetleg rájuk is valamiféle kozmikus kényszer hat, s ők is ennek engedelmeskednek.

A Nap Szellemi Lényege hívásra négy másodpercen belül megjelenik, s ha égitest-együttálláskor éppen megnyilvánult állapotban van, „határtalan” méretűre gerjedve, magasan a felhők fölé tornyosul. Mivel az emberiséghez biológiailag és érzelmileg is a legközelebb áll (Isten kozmikus képviselője, s minden földi Élet fenntartója), Hívás nélkül is igen gyakran megjelenik, főképpen, ha Rá gondolunk, vagy ha napközben bármi is örömmel tölt el bennünket (ezt azonnal megérzi!).

Sugárzásának jellege a materiális tudásunkkal ma még nehezen lenne meghatározható, s hogy egy élő emberi testben milyen érzetet kelt, azt nehéz magyarázni, mégis valamilyen formában magyarázni szükséges: érzete olyan, mint amikor az ember nyáron vízparton fekszik, s felülről tűz rá a Nap. Hatása a tenyérben a legerőteljesebb. Ha két kezünket a felkelő, vagy lemenő Nap irányába tartjuk, felgerjed nyomban, s hatványozottabban érződik, ha ezzel egyidejűleg elmondunk egy imát, **bármely vallás** főimádságai közül. Praktikusán a Nap karaktersugárzása akkor fog gerjedni, ha ezt az imát ki-ki a saját Hite szerint fogalmazza meg.

A Nap felé tartott tenyér mozgulata NEM mágia, hanem maga az ősprincípiummal való, élő kapcsolatfelvétel! A Nap felé forduló ember **nem** bálvány felé fordul, hanem a földi életet hordozó és biztosító, éltető Nap felé. Emiatt rendkívüli butaságra vallana, ha valaki ezt „elítélné”, s hovatovább pincébe bújna e „mágia” s az éltető Nap elől.

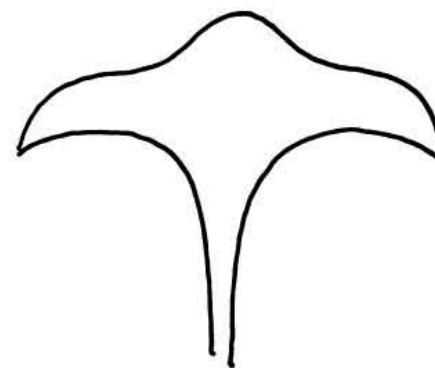
A Nap nem azonos az Atyával! A Nap nem azonos Istennel! Ezt pedig valamennyi, Napistent imádó ókori nép nagyon jól tudta! Vagyis rendkívül kártékony tettek voltak a régi napszentéyek földig rombolásai, mivelhogy az ott megnyilvánuló „Napisten” az egyetlen élő Isten angyali szolgálója (ma is).

A Nap ősprincípiumának asztrál-tükröződését és szeretetrezgésének formaruha-alakját a 27. ábra szemlélteti. (Az ábrák stilizált és végtelenül leegyszerűsített kivitelűek).

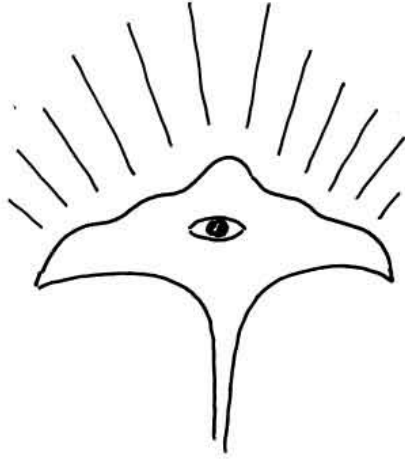
A Nap tehát nem azonos az Atyával, hanem az angyali létezés legfőbb angyala. Sohasem egyszemélyben képzelendő el, mindig annyi van

belőle jelen, amennyire a földi embereknek éppen szükségük van. A Nap, önmaga, Hierarchikus angyali sereget jelent, amely azonban egyáltalán nem azonos az ezotériában olyannyira emlegetett „naplányek” seregével. A Nap a Szeretet Hierarchiája, melynek minden Hit sajátos elnevezést adott. Európai, keresztény vonatkozásban, a Nap hívható asztrál-tükröződése és a Vele egyidejűleg jelentkező felsőbb Intelligencia a legkonkrétabban egy és csakis egy fogalommal azonosítható, s minden egyéb elnevezés ellen a távolmaradásával tiltakozik: a Vele és Általa megjelenő angyali szeretetrezgés - a KRISZTUSHIERARCHIA. (Teljesen nyilvánvaló, hogy egyidejűleg más hittedeken más elnevezésekre hallgat!)

Összehasonlításképpen tekintsünk meg egy ősi indián motívumot, mint szimbolikus ábrázolást, s ennek alapján döbbenjünk rá az analógiákra.(28. ábra)!



27. ábra

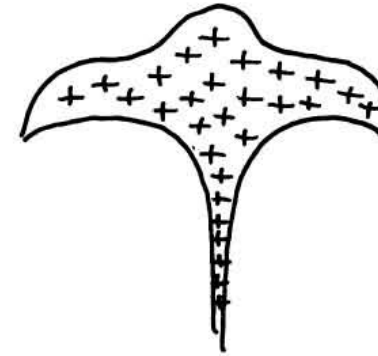


28. ábra

Nyilvánvaló, hogy a Napszimbólum-ábrázoláson belül látható "mindent látó szem" magát a Teremtőt jelképezi, Aki a Napon keresztül képes ránk a legintenzívebben hatni.

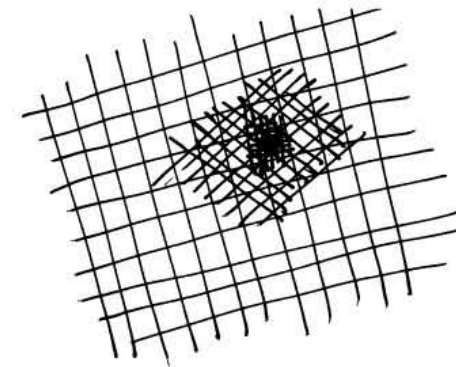
Az asztrálvilág-beli tükröződés még nem maga a mentális és hozzánk képest isteni Intelligencia, de az asztráltükröződés megnyilvánulásakor maga az isteni Intelligencia is jelen van. Jelenléte olyan asztrál-formaruhán keresztül érzékelhető, amely a Nap esetében a két fentebbi ábrához hasonló, ám e formaruha nem egyéb, mint egy körkörös asztrális energiaperdület! Ámde könnyedebb, ha mindenféle bűgőcsiga-szerű energiaperdületek helyett, a továbbiakban is ezeknek az energiaperdületeknek a középponti metszetével ismerkedünk meg. Mert ezek a metszeti ábrázolások bármely irányból szemlélve ugyanazt az asztrál-alakot adják, s magyarázhatóvá teszik a régi korok nagy misztikusai által „látott” angyali szárny-alakzatokat is.

Fontos lehet a továbbiakban, hogy megértsük e Megnyilvánulás energiaeloszlását. S habár ez csupán a földi „búvároltózat” sajátja, egyáltalában nem árt, ha olykor emlékezve erre, képesek leszünk annak megállapítására, hogy valóban a Nap szellemi lénye van-e jelen. Mert a számító, gyűlölködő, gőgös, földi vágyakkal teli észjárás hatására egyáltalában nem a Nap szellemi lénye fog megjelenni. Lássuk hát a Nap-princípium asztrál-megnyilvánulásának „energiaeloszlását” (29. ábra)!



29. ábra

Adott tájegységben, adott ősprincípium intenzitás-eloszlása mindig attól függ - s ez még az ősprincípium saját tartományán belül is igaz -, hogy az atlantiszi középidőktől, tehát cirka százezer éve, e területen belül hol, milyen mennyiségű és intenzitású, szívből jövő imádság hangzott el. Vegyük példaképpen a volt atlantiszi stonehenge hazánkban fellelhető egyik legimpozánsabb példáját, a Budai-hegységben levő Vörös-kővár területét és annak környezetét (30. ábra).



30. ábra

Amint az ábráról látható, a Nap mentális sugárzásának megjelenése és területi intenzitás-eloszlása egyáltalában nem egyenletes, s központosan is, erőteljesen a volt kőkör centrumára korlátozódik.

Maga az „intenzitás”, mint igen kellemes „érzés”, az élő emberi testben nagyszerűen érzékelhető. Feltételezhetően valamennyi atlantiszi kőkör ma is a Napnak, az egyetlen élő Isten leghűségesebb szolgálójának felügyelete alatt áll. Mert ez az isteni sereg pontosan olyanformán tartozik Istenhez, mint amiképpen a Nap sugarai hozzátartoznak a Naphoz. Vagyis maga a Nap, a materiális, földi viszonyaink között nem egyéb, mint Isten sugárzása, egyetlen, s legközvetlenebb tükröződése, amely felé minden élőlénynek és minden emberlénynek - előbb-utóbb - saját szabad akaratából, fordulnia kell!

HOLD

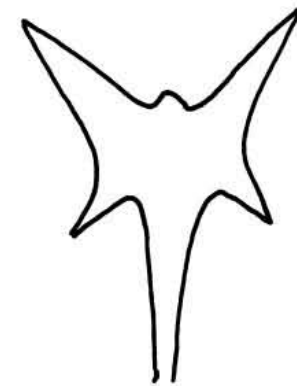
A Hold szellemi lényének sugárzása mindannyiszor körülöleli a Földet, valahányszor emberlény tekint fel fénylő alakjára. Mégis, legintenzívebb a megnyilvánulása a teliholdat és újholdat megelőző másfél napos időtartamban. Sugárzásának jellege a Naphoz és minden más ősprincípiumhoz hasonlatosan, erőteljesen pozitív radiesztéziái sugárzás, s ez a hatás - a Hold esetében - az emberlényben, különösképpen a két nyitott tenyerünket a telihold képe felé tartva, mégis szolid, de igen kellemes hűvös érzetként jelentkezik. Ily módon érzékelhető leginkább a Hold jin-típusú karaktere. Megjegyzendő, hogy a nyitott tenyerünket akkor is tarthatjuk a Nap vagy a Hold felé, ha ezen égitesteket éppen felhők takarják, avagy valamelyikük éppen a Föld túloldalán tartózkodik. Hiszen kapcsolatfelvételnél, vagyis amikor ember hívására az ősprincípium mentális lény megjelenik, *sohasem az égbolton látható korong az, amelynek hatását érzékeljük!*

A kapcsolatfelvétel tipikus és könnyed próbája, ha valaki egyidejűleg a Nap és a Hold felé tartja a kezeit (jobb tenyerét tükörként a Nap, bal tenyerét tükörként a Hold felé), s azonnal részesévé válik a legnagyobb energiák áramlásának. Olyan földi ember nincs, akivel - e mozdulat végrehajtása során - a Nap és a Hold ne lépne azonnal kapcsolatba. Kizárólag önmagunkat okolhatjuk, ha a szervezetünkkel olyannyira nem törődünk, olyan mérvű fehérjemérgezésben szenvedünk, lényünket a materiális vágyakozások olyannyira „elhomályosították”, s lelkünk annyira eldurvult az ösztönenergiáink túltengése miatt (húsételek fogyasztása, szexuális vágyak, gyomor uralma, félelmek és szorongások,

irigység és gyűlölködés), hogy ezt a kapcsolatfelvételt, ezt a szolid érzetet felfogni már képtelenek vagyunk.

(Aki még sohasem próbálta; legcélszerűbben a teliholdat megelőző másfél napban, napkeltekor, vagy naplementekor érdemes ezt kipróbálnia.)

A Hold mentális rezgésképletének asztrávilág-beli tükröződését a 31. ábra szemlélteti.

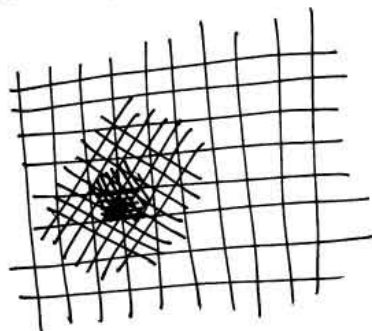


31. ábra

A Hold karaktersugárzásának szellemi rezgésképletét ez idáig - a Napéhoz hasonlatosan - nem sikerült egyéb emberi fogalommal megnevezni. Feltételezhető, hogy amiképpen a Nap sugarai visszautkröződnek a Hold felszínéről, a Hold mentális Lényegének megnyilvánulását is ilyenformában a KRISZTUSHIERARCHIA valamiféle őslényegi, vagy misztikus tükröződéseként lesz szükséges értelmezni. Tény, hogy ez idáig a Hold, a HOLD elnevezésen kívül, egyéb fogalmi megnevezésre nem reagált.

Az az élő emberlény, akinek földi megtestesülése cirka százezer éve, az egyiptomi Kheops-piramisban beavatást nyerve, a Holdnak, mint nőiségnek a karakterét képviselte, s akit már életében élő istenként tiszteltek emiatt, immár az angyali létsíkról figyelni emberi küzdelmeinket. Természetesen, éppen ugyanilyen formában nyertek beavatást ugyanott a többi ősprincípiumi karakterek is. De hogy ki lehetett az a NŐ, aki papnőként, a férfiak közt is a NŐT képviselhette, arról mára fogalmat sem alkothatunk. Az azonban bizonyos, hogy valamennyi értendő és értelmezendő formában poláris párja kellett hogy legyen a Napnak.

Tekintsük meg a Hold karaktersugárzásának eloszlási térképét a mai Pilisszentlélek erdősegei környezetében (32. ábra).



32. ábra

Fenti ábráról igen jól láthatóan a Hold karaktersugárzása szűk helyen, egy kiugró sziklaszirt-csoporton összpontosul, ahol valaha a Hold-istennő főoltára állott. Természetesen ez az oltár olyanformán uralta az alatta lévő tájat, hogy a Hold elsőként hódolhasson Isten elsődleges tükröződése, a felkelő Nap előtt.

A Nap és a Hold egymás poláris párjai, a férfi és a női alaptípusok, akik mentális karaktersugárzásként is igen-igen vonzódnak egymás közelségéhez. A Nap és a Hold, ha bizonyos tartománybeli pozícióban egymásra találhatnak, s a Nap a saját védő ölelésébe zárhatja a Holdat (ami az adott tartománybeli elhelyezkedés szempontjából is megdöbbentően látványos jelenség), akkor ebből az isteni partnerkapcsolatból Élet születik, s ennek az Életnek a neve: Föld! Földünk a Nap és Hold karaktersugárzásának gyermeke, s mivel ez a védő ölelés az egyes, **erre kijelölt** tartományokon belül folyamatosan és megszakítás nélkül történik, képes arra, hogy mentálisan, asztrálisan és az éteri létsíkon egyaránt megszüljön és életben tartsa a Földet, s a fizikai létsíkon, egyik pillanatról a másikra fenntartsa az emberlény küzdőterét, a **Matériát!** Józan ésszel alig kifejezhető, súlyos szavak ezek, amelyek vitákat fognak kavarni még a szellemtudományok szakemberei között is.

Ugyanis a Nap ősprincípiumának és a Hold ősprincípiumának öleléséből nem egyéb tükröződik vissza a mentális dimenziókból, mint a Föld ősprincípiuma! Erről pedig, mint földi karakterről, nemigen tudhattak a szellemtudományok, vagy ha tudtak is róla, azt figyelemre

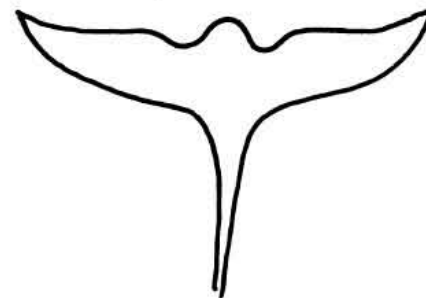
sem méltatták, de valószínűbb, hogy e Tudás az Atlantisszal együtt feneketlen mélységekbe süllyedt.

Akik pedig ezt nem hinnék el, tekintsék meg néhány oldallal később, a Föld ősprincípiumának asztráltükröződését.

MERKÚR

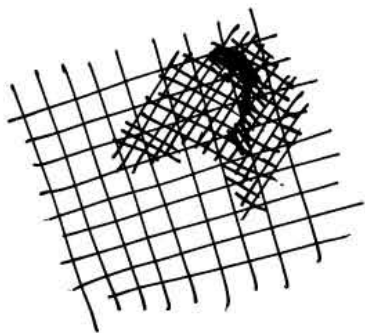
A Merkúr szellemi lényének és Lényegének karaktersugárzása többféleképpen érzékelhető, de óvakodnék a „szabály” felállításától. Saját tartományában, hármás égitest-együttálláskor, az arra sétáló és a Merkúr karakterére koncentráló embernek általában a gyengélkedő szerveit veszi célba (hogy szeretettel gyógyítsa azt), majd bizonyos „dózisú” sugárzást követően elhagyja a legbetegebb szervet, s - nem törvényszerűen, de a tapasztalataink alapján nagy általánosságban - Jelenléte elsősorban az alsó lábszárakon felfelé ható, kellemes bizsergésként érzékelhető. E karaktersugárzás-jellegek főképpen és igen intenzíven kizárólag a megnyilvánulási helyein érzékelhetőek, különösen a volt Atlantisz-korabeli Merkúr-szentélyek környezetében. Érzékelésükhöz a továbbiakban a végtelen nyugalom érzete szükséges, vagyis aki - a legmegfelelőbb helyen állva is - folyvást izeg-mozog, mind-ezekben az élményekben aligha lehet része.

A Merkúr karaktersugárzásának asztráltükröződését a 33. ábra szemlélteti.



33. ábra

Példaképpen álljon itt a Merkúr egyik tartományának intenzitás-eloszlása. E tartomány a Pilis területén, a Kő-hegyen található (34. ábra).



34. ábra

A radiesztezia fizikájából adódóan, e tartományokat leginkább hármas égitest-együttállás előtt, például a telihold vagy újhhold előtti napon érdemes felkeresni.

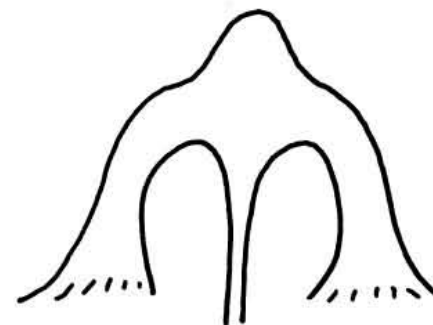
VÉNUSZ

A Vénusz karaktersugárzásának rezgésképlete leginkább ahhoz az érzéshez hasonlítható, mint amikor két szerelmes egymás szemébe néz. E karakterrengés Jelenléte esetén a testszerte áradó szolid, de igen kellemes érzés már néhány megtapasztalás után igazolhatja, hogy a földi szerelem csupán gyenge érzelmi tükre annak a sejtésnek, hogy létezhet valami, ami ennél magaszosabb, emelkedettebb és elérhetlenebb. Valami, ami MÁS, mint ami a Földön egyáltalában elérhető lehet. Aki pedig ezt megtapasztalta, tüstént meg fogja érteni, hogy a misztikusok olykor miért hullatnak örömkönnyekeket a feszület előtt, imádság közben miért fénylik fel némelyik szentként élő földi ember teste, s hogy a Hitek odaadó szolgálói az imádságaikat olykor valamiféle extázisként is megélhetik. Nos, ezek egyáltalában nem viccek, hanem az aktuális mentális, (esetleg ősprincípiumi) Jelenléte, s annak jogosságát igazoló tények.

Jelenléte esetén tehát a Vénusz rezgésképlete testszerte érzékelhető.

Közben, avagy megjelenése és szétáradása után, olykor megállapodik egy-egy fájó testrészünkön, hogy hívásunk nyomán, s jelenléte időszaka alatt gyógyítsa azt.

A Vénusz mentális lényegének asztrál-tükröződése a 35. ábrán látható.



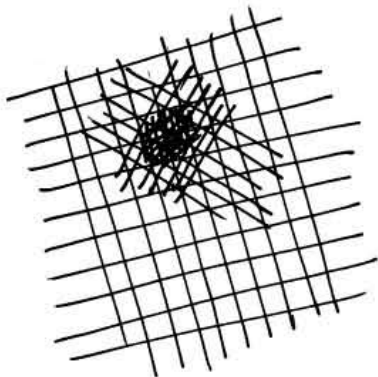
35. ábra

Fantáziátlan ember lenne, aki ebből meg nem értené, miért is ábrázolják ősidők óta Vénuszt a nőiesség, a szerelem, az erotika szimbólumaként (is): Az egyetlen ősprincípium az anygali létsíkon, akinek ilyen értelemben majdhogynem földig érő uszálya, „szoknyája” van. Ez pedig látványosságra is csodaszép, érzésre szinte égető, s nem észrevenni - tudatos hívás esetén - szinte lehetetlen.

A továbbiakban vegyük észre valamennyi ősprincípiumnak, s az ezt követő anygali lényeknek közös jellemzőjét, hogy valamilyen formában - szinte szimbolikusan - „fejük” van, szárnyaik sohasem érnek a talppontjuk alá, vagyis sohasem érnek le a földig, s radieszteziai energiasugárzásuk erőteljesen pozitív. Ezek a Szeretet energiáinak ismertetőjelei!

A vénuszi Jelenléte tehát kellemesen bizsergető, szinte „romantikus”, bódító jellegű érzés, sohasem feledjük azonban, hogy amikor távozik, vagy ha éppen (már) másra figyelünk, megjelenését minden esetben **MEG KELL KÖSZÖNNÜNK NEKI, S A TÖBBIEKNEK IS!**

Tekintsük meg ezek után a Vénusz sugárzásképletének intenzitás-eloszlását a Pilisszentiván-környéki fenyveserdőkben, az Atlantisz-korabeli (volt) Vénusz-templom környezetében (36. ábra).



36. ábra

FÖLD

Földünk karaktersugárzásának élő rezgésképletét ez idáig ember nem jelezte vissza. Ez pedig csupán azt bizonyíthatja, hogy e rezgéskeplet a Matériában való Jelenlétünk szerves része, melyet épp ezért tudatosan épp úgy nem érzékelhetünk, mint ahogyan napközben nemigen érzékeljük azt, hogy fülünk van, s hogy levegőben járunk.

Okozunk hát riadalmat az asztrológusok és szellemi bűvárok között: a Föld karaktersugárzása létezik! Földünk mentális szellemi lényének és Lényegének asztrál-tükröződését a 37. ábra mutatja. **Vagyis a Föld: Ósprincípium!**

Most pedig figyeljük meg, mennyire igaz az, hogy Földünk a Nap és a Hold gyermeke! E karakter-tükröződés felülről pontosan a Napot, alsó részben pedig a Holdat képezi le! Ez a vetület él és létezik, velünk és köztünk rezeg a Földanya felszínén, s ha nem is érzékelhetjük, Hívásra azért becsülettel megjelenik. Kérek minden jóérzésű embert, ne kísérletezzünk Vele! Hiszen elegendő szomorúságot okozunk Föld-anyánknak a pusztá jelenlétünkkel is! Ha azonban Szeretet-energiát szeretnénk nyújtani, s imádságot szeretnénk mondani, hálás szívvel Neki, akkor azért tegyük csak meg!



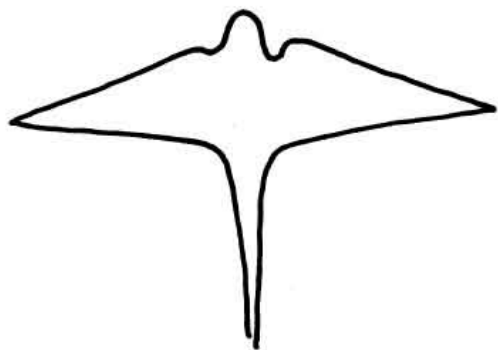
37. ábra

MARS

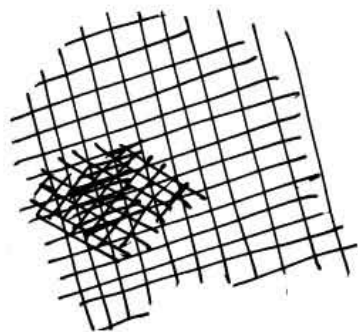
A Mars karaktersugárzásának rezgésképlete, Jelenléte esetén szinte háthaverés-szerű intenzitással, vagy égetően erős érzéssel párosul. E könyv tapasztalatszerzési periódusában, e Jelenlét hatására többen rosszul lettek, e tünemény oly erővel mutatott rá hiányosságainkra. Az ilyen alkalmakkor, ha mi magunk teszünk annak érdekében, hogy megjelenjék, vagy felkeressük Őt az Atlantisz-korabeli szentélyében, akkor nem csupán azt hozza (ismételten) tudomásunkra, hogy valójában melyik szervünk vagy szervrendszerünk fájdogál, hanem jobbára azt is jelezni képes, hogy ennek háttérében milyen, meg nem oldott lelki probléma áll. Mert ez abban a szent minutumban, ott helyben, megfogalmazódik bennünk! Ha dolgát elvégezte rajtunk, szolidabb érzéssel visszavonul, s marad egy, főképpen a fejben jelentkező, bizsergető érzés. Ha nincs velünk dolga, de meghívtuk, akkor jelenlétével pontosan olyan érzetet kelt, mint amikor paprikás hangulat miatt éppen „dagadni kezd” az ember feje, amikor arcába tolul a vér, s amikor valaki szinte „harcias” állapotba kerül. Ha földi tartományába lépünk, gyakran ad figyelmeztető jelzéseket, különösképpen, ha hármas égitest-együttálláskor éppen

megnyilvánult állapotban van. Ilyenkor a gyanútlan ember gyakorta keveredik tövises bokrok közé, kezét-lábát felsebzi, bajokba bonyolódik, s szolid karcolások, szúrások hatására valahol kiserken a vére. A Mars szellemi rezgése szereti érzékelteni, hogy ott Ő az úr. Asztrál-tükröződését a 38. ábra mutatja.

A Mars karaktersugárzásának intenzitás-eloszlását, megnyilvánult állapotában, egy pilisi tájegységben, a 39. ábra szemlélteti. (Jól behatárolható központja nincs, mivelhogy az ősi Mars-templom helyén jelenleg kőbánya működik, s a kultikus területet „kitermelték”).



38. ábra

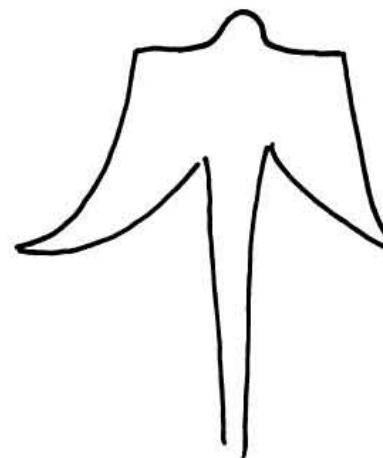


39. ábra

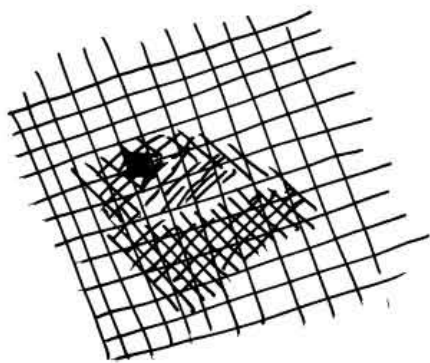
JUPITER

A Jupiter karaktersugárzásának megnyilvánult rezgésképlete leginkább a szolid, minden szégyenérzetet mellőző, embertársainkban feloldódó, önzetlen szeretet érzetére hasonlít, mely érzés egyidejűleg, tetőtől talpig, az egész testen jelentkezik. Nagy általánosságban minden arra alkalmas ember ezt az érzést jelezte vissza. Jelenléte a szolid, alázatos és jóságos szeretetrezgést juttatja leginkább az ember eszébe, akkor is jön, ha „nem kérjük”, s ez az érzés, mint jupiteri Törvény, valóban tetőtől-talpig átjárja az emberlényt. A Jupiter szellemi Lényegének asztrál-tükröződését a 40. ábra mutatja.

A jupiteri karaktersugárzás eloszlási térképe, Hívás és Jelenlét esetén, különösképpen pedig hármás égitest-együttálláskor, az intenzitását tekintve, egy pilisi tájegységben a következőképpen alakul (41. ábra):



40. ábra



41. ábra

SZATURNUSZ

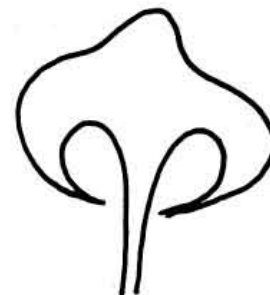
A Szaturnusz karaktersugárzásának megnyilvánult állapotú rezgéskép-letét az emberi test szinte minden esetben valamiféle igen hivatalos „érzésnek”, amolyan „számonkérő”, s legtöbbször kellemetlen lelkiál-lapotnak éli meg. Kicsit jelen van ebben az érzésben a tárgyalótermek előtti folyosók feszült légköre, s az elfojtott rosszullet érzete is. Tájégségeiben, különösképpen hármás égitest-együttállások esetén, a Szaturnusz szívvest-örömet jelzi, hogy a területen Ő uralkodik.

Jelzései a kisebb bosszúságoktól a csonttörésekig, bármiben megnyil-vánulhatnak.

Ha valakinek éppen nincsen dolga vele, mégis hívja a Szaturnuszt, akkor testszerte valami igen erőteljes, szinte vészjósló érzés jelentkezik, ám ha az emberlény ezzel megbékélt, akkor ez az érzés, mint valami fes-zülten figyelő „elektromos mező”, a belső szerveiben folyamatosan megmarad. Persze ez csupán mozdulatlan állapotú emberre igaz, mert ha valaki csak vakaródzik is, már semmit sem fog érzékelni az egészből. Ez az érzékelés és ez a képesség egyáltalában nem játék! De ha valaki megtanulja érzékelni ezt az ősprincípiumi, angyali Jelenlétet, s ennek különféle formáit, akár a saját életébe, s karmájának alakulásába is beleszólhat, hiszen mielőtt - a helytelen lépései esetén - az ősprincípi-umok „kezelésbe veszik” őt, felhívják figyelmét a Jelenlétükre. S ameny-

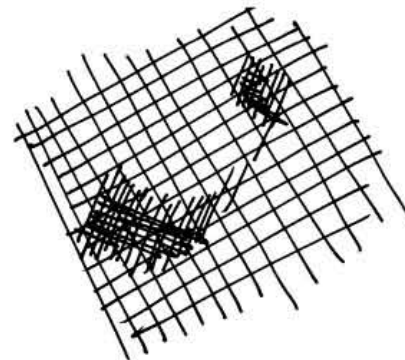
nyiben az ember ezt megérezve elgondolkodik azon, mit nem tett helye- sen, talán a következő percben nem bicsaklik ki a lába, avagy nem fog a fejére esni egy téglá. Hatásos eszközök lehetnek hát ezek az ember életében, a könyv vége felé mégis érezni fogjuk, hogy ezekre még sincs tán olyan nagy szükségünk.

A Szaturnusz asztráltükröződését a 42. ábra mutatja.



42. ábra

Jelenléte tehát valamiféle „vizsgadrukk” érzetével párosul, s komikus es szimbolikus is lehetne, de vegyük észre a szinte számonkérő, „csípőre tett” szárnyait! Jelenléte esetén, intenzitás-eloszlását, a Dobogókő- környéki erdőségekből a 43. ábra szemlélteti.



43. ábra

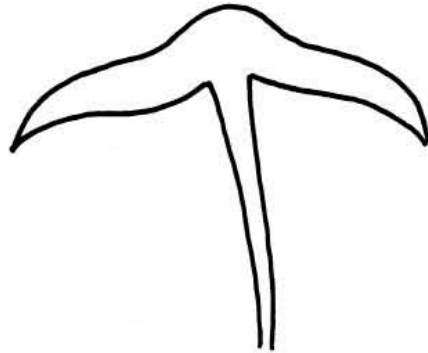
A Szaturnusz igen kedveli a „szaturnuszi” tájakat, a szaturnuszi meg- próbáltatásokat, ugyanakkor képes ki is váltani ez utóbbiakat.

Egyáltalában nem véletlen, hogy ki melyik ősprincípium tartományába születik, melyikben él és nevelődik. S amikor a napi hatások szempontjából neki immár egyéb ősprincípiumi behatásra lenne szüksége: egyszerűen besorozzák katonának, lakáskiutalást kap valahová, megnősül, férjhez megy, elköltözik, munkahelyet változtat. Teljesen mindegy, hiszen ez az Életet mit sem érdeklí: tény, hogy az illető emberlény, egyik napról a másikra, amikor szükséges, akkor tartományt, vagyis lakóhelyet változtat. Tehát még arra sincs szüksége a Magasabbrendű Tudatnak, hogy felkeresse az emberlényt, egyszerűen csak intézkedik: hogy az illető keresse fel - Őt.

Ezek lettek volna tehát a tartományokkal rendelkező ősprincípiumi angyali lények. Lássuk ezek után azokat az angyali megnyilvánulásokat, akik tartományokra és földi területekre - viszonylagosan fiatal koruk miatt - nem tarthattak igényt.

URÁNUSZ

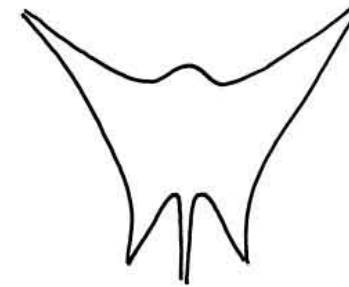
Az Uránusz karaktersugárzásának megnyilvánult állapotú rezgésképlete, térdtől felfelé ható, erőteljes bizsergő érzetként jelentkezik, ámbár esetében volt, aki egyéb más, kellemetlen közérzetről számolt be. Lényének asztráltükröződését a 44. ábra szemlélteti.



44. ábra

NEPTUNUSZ

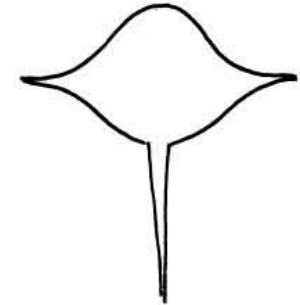
A Neptun karaktersugárzásának megnyilvánult rezgésképlete szinte minden esetben és igen erőteljesen az ember belső szerveire ható érzés. Asztráltükröződését a 45. ábra szemlélteti.



45. ábra

PLÚTÓ

A Plútó karaktersugárzásának megnyilvánult rezgésképlete a legváltozatosabb formában hat. Esetében a legellentmondóbbak az észlelések. Volt, aki igen erőteljes, nyomasztó, vagy rosszulletet okozó érzetéről számolt be. Mentális szellemi Lényegének asztráltükröződését a 46. ábra szemlélteti.



46. ábra

Boldog lehet az az embertársam, aki megfejthette, hogy a 44. és a 46. ábrák miért lettek a lap közepéről viszonylagosan eltolva. Kívánom, hogy aki rájött erre, sohase éljen vissza vele!

A 10. BOLYGÓ

Elsőként tekintsük meg a 10. bolygó mentális szellemi lényének és Lényegének asztrál-tükröződését, hiszen abból minden érthetővé válik (47. ábra).



47. ábra

Az ábrán jól láthatóan, egy alakulóban lévő spórácska kezdeti képződ-
ménye sejlik fel.

A 10. még fel nem fedezett bolygó karaktere, főbb jellemzőkre, intellek-
tusa még „nincsen készen”. Mindazok a szellemi lények, s azok a
karakter-jellemvonások, melyek általa lépnek be az emberi faj alaptulaj-
donságai közé, csupán ezután nyernek majd formát. Ennek főbb jel-
legzetességei pedig kizárólagosan attól függenek, hogy az emberiség
miképpen reagál ennek a zaklatott ezredvégnak a kihívásaira, azaz: ezt
követően milyen karaktervonásokra lesz szüksége a Földön.

A 10. bolygó mentális lénye ezen az ezredvégen mindenképpen határo-
zott karaktertulajdonságokat ölt, s annak leghatározottabb jelzése (hogy

karakterkészlete elkészült), az lesz, hogy tudományos folyóiratokban
közölni fogják az újonnan felfedezett bolygó főbb fizikai paramétereit.
Miután pedig ez megtörtént, nyomban fel fog fényleni e princípium
asztrális tükörképe az emberközeli dimenziók isteni horizontján.

Egyelőre rejtély, hogy ez az angyali karakter a Földön milyen formában
lesz jelen. Emlékezzünk: A hét ősprincípium földi tartományokban van
jelen - köztünk -, emberek között. A Föld ősprincípiumának jelenléte
talán éppen az élő emberi tudat és a vér alkotórésze. Az Uránusz és a
Neptunusz művészeti alkotásokat választ magának, a Plútó pedig műszi-
ki területekhez pártolt.

A jelenlegi emberi fajnak a 10. bolygóhoz semmi köze nincsen! Ez a
princípium, ez a karakter, a vízöntő-kori ember karaktere lesz!

AMIT A KAPCSOLATFELVÉTELHEZ TUDNI KELL

Ha valaki hívja az ősprincípiumokat, e mentális lények angyali lét-
sík-beli vetülete (a rajzokon szerepeltetett asztrál-tükre), határtalan
energiaperdülettel tágulni kezd, s teljes mértékben betölti a teret. Ha
a közelben van ilyen ősprincípiumi perdület, akkor az kezd tágulni,
ha csupán távolabb található, akkor hívásunkra az jelentkezik.
Mindegy, hogy „alpméretű”, várakozó földi perdülete mekkora is
volt, hívásra mérete az eget verdesi, s mindenképpen megjelenik
annak az embernek a környezetében, aki Hozzá a Hívást intézte.

A saját tartományaikban esetlegesen önmaguknak tárgyakat
választó ősprincípiumok, egyszerű hétköznapiakon soha nincsenek
megnyilvánult formában. Emberi hívásra ettől függetlenül nyomban
megnyilvánulnak és megjelennek. Minden hármas égitest-együttál-
láskor, a Magasabbrendű iránti tiszteletük jeléül - s a társprincípi-
umok hozzájárulásával - megnyilvánult állapotba kerülnek (ha hívjuk
Őket, ha nem). Alpméretük az ilyen alkalmakkor - mint jelen lévő
energiaperdület -, az általuk birtokba vett tárgy tömegéhez, térfo-
gatához, méretéhez igazodik. Ennek különösebb jelentősége nincs,
de azért ide kívánczok: míg egy körömnyi kövecskében, ezen
asztráltükröződés mérete - a szárnyak fesztávolságát és e tünemény
magasságát illetően - 1-1.5 méter körül van, ugyanez az „alpméret”

egy nagyobb, (hüvelykujjnyi) kövecske esetében eléri a 2.5-3 méteres magasságot. Vagyis nagysága, perdülete és alakja egy formásabb, tenyérbe illő kő esetében, ember számára már mérhetetlenül nagy.

Ha rájönénk is, hogy mely tárgyakban találhatóak és hol, ne igyekezzünk „beszerezni” belőlük! Amelyikükre a földi fejlődésünk kapcsán szükségünk van, azt „ki sem tudjuk kerülni”, amelyikre pedig pillanatnyilag szükségünk nincs, csupán terhünkre lehet!

Felettébb aljas mágia vehetné kezdetét, ha ilyen köveket és tárgyakat ezek után „piacon”, jó pénzért, kapni lehetne! Ne dőljünk be ennek, s ne mi legyünk a kezdeményezői sem!

Velük kapcsolatban a legszentebb imádság kizárólagosan az lehet, ha szolid kirándulás keretein belül felkeressük őket a saját tartományaikban. Sajnos erre vonatkozóan egyelőre csupán pilisi túra-útvonalakat tudok megnevezni, s a tájegységek ilyen jellegű megismerésére nem is törekszem. Ennek oka pedig a legtárgyilagosabban az, hogy az ősprincípiumokkal való kapcsolatfelvétel sokszoros és igen aktív bioenergia-cserével párosul! Ez pedig mindaddig jogos lehet, amíg valaki a testi-lelki bajaival kínlódva segítséget vár Tőlük, vagy éppen gyógyító energiát igényel, de naphosszat e témakörrel foglalkozni nem csak kimerítő, hanem már-már életveszélyes is.

Tudni érdemes, hogy amennyiben globálisan, vagyis az egész emberiségre vonatkoztatva fejt ki hatását valamelyik ősprincípium (ezek a páratlan számú égitest-együttállásokat közvetlenül megelőző napok), akkor ebben az időszakban felettébb illetlen dolog egyéb más ősprincípiumokat hívogatni. Vagyis tehát pl. egy Vénusz-Föld-Nap együttálláskor nyugodtan hívhatjuk a Vénuszt és a Napot, de ne hívjuk a Marsot, Merkúrt vagy a Jupitert! Ettől függetlenül, a saját tartományaikban ők is megnyilvánult állapotban vannak, s egy-egy kirándulás keretein belül találkozhatunk Velük is, de gondolatokkal és szavakkal meghatározott hívást ne nagyon intézzünk ilyenkor hozzájuk! Amennyiben éppen nincs hármass égitest-együttállás, ennek semmi akadályja nincs.

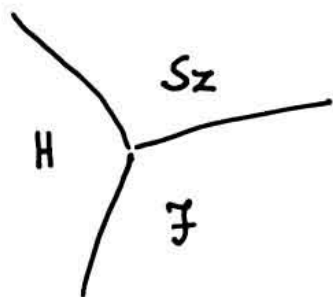
Ám ha egyéb okunk nincs erre, hagyjuk békén angyali lényeket, dolgozzanak az emberré válásunkon, a saját törvényeik szerint. Amint majd látni fogjuk, számunkra léteznek magasabb fórumok is, akik a hívásunkra ugyanígy, nagy szeretettel, szintén megjelennek.

AZ ŐSPRINCÍPIUMOK FÖLDI TARTOMÁNYAINAK SZIMBOLIKUS RENDJE

Az ősprincípiumok földi tartományai sajátos, többé-kevésbé az adott ősprincípiumra jellemző karakterrel rendelkeznek. A tartományhatárok erőteljesen vonzódnak a földfelszín horpadásaihoz, völgyek mélyéhez, s az általában itt folydogáló patakok, csermelyek, erecskék vagy folyók medrének vonulatát követik. Ha az adott vízer a földfelszínen már nem követhető, a tartományhatár a földfelszín horpadásainak a középvonala mentén is tovább folytatódik. A tartományhatárok szimbolizmusa éppen olyan elképesztő, mint maga az adott tartomány jellege. Hogy mindezek miért ilyenformán alakultak, s hogy hol, milyen formában ismerhetők fel, ehhez talán az emberi logika kevésnek bizonyul. Meglehet, hogy érdekesítő téma lenne ez, de azért van ennél érdekesítőbb is.

Vajon mi szükséges ahhoz, hogy az ősprincípiumok (látszólag spon-tán) területigényéből valamiféle, ember által értelmezhető Rend bontakozzék ki? Persze nem is olyan biztos, hogy ez az esetleges Rend azért kellene hogy létezzen, mert mi mindenképpen szeretnénk megfejteni, s lehet, hogy lényege nem azért alakult, hogy az embert kíváncsivá tegye, ám a Rend, ettől függetlenül, felismerhető. S meglehet, hogy egy-egy terület elnevezése, egy-egy erdőrészlet életkora alig néhány évtizednyi múltra tekint vissza, mégis a leghűbben tükrözi az adott karakter-igényeket. *A karaktersugárzások és ősprincípiumok léte cirka százezer esztendő távlatáig követhető, s eszerint alakult az atlantisziak Hite is - amelyet nyomban tükrözött az adott tájegység. Ezt pedig, a homo sapiens korában aligha befolyásolta ez idáig a saját emberi tudatunk.* Mégis meg kell szeppennünk, mert annak a résznek a neve, ahol például a Pilisben a Jupiter, a Szaturnusz és Hold tartományhatára egyetlen pontban összefut: Háromhatár! (48. ábra) S ez csupán egyetlen példája annak, amelyet tucat számra lehetne sorolni...

A kialakult Rend oka lehet az emberközeli dimenziók, emberi tudatunkat alakító tevékenysége, de oka lehet ennek atlantiszi elődeink tudatos tájformáló tevékenysége is. *Bizonyosnak tűnik azonban, hogy elődeink nem csupán eme őstudás birtokában, hanem felelőségük teljes tudatában tevékenykedtek.* Legalábbis ez lehetett jellemző köreikben, a fejlődés intenzívebb időszakában, míg el nem hatalmasodott soraik közt az asztrálmágia szégyene.



48. ábra

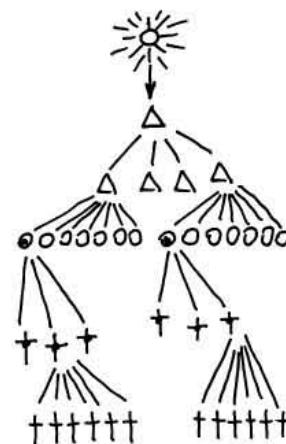
Hogyan és miképp alakíthatták vallásos Hitüket, ez tán nem is olyan nagy rejtély, hiszen *minden mai táj sugározza magából az atlantiszi korban beinvestált vallásos érzületet!* Ezek olyan mentális információk, amelyeket ma is, bármelyikünk, nyugodtan „lehívhat” a tájegységekből.

Bizonyos, hogy a régmúlt templomok legfontosabbjai és a befolyásolhatatlan földsugárzások alakulása közt lényegi összefüggések vannak.

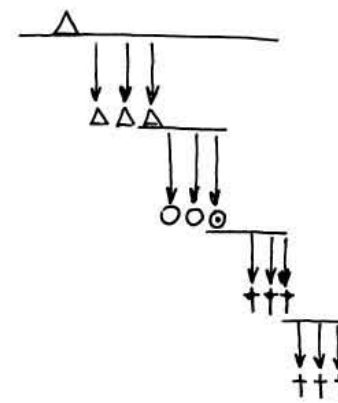
Nagy valószínűséggel, Istennel és a Magasabbrendű Tudattal való kommunikáció szintjén, egyetlen és egyedülálló helyet foglalt el az egyiptomi Nagy Piramis. Ez lehetett az akkori világ tudományos és politikai bázisa is. A Kheops-gúlából sugár-irányban, gondolati energiával könnyedén elérhető volt a Nagy Piramis alatti lépcsőfok, a világszerte közismert, ember alkotta piramisok köre, amelyek a legfőbb Nap-szentélyeként funkcionáltak. E Nap-szentélyeknek voltak alárendelve a Szellem embereit kiképző, hét ősprincípiumnak hódoló és áldozatokat bemutató Szellemi Iskolák. A Szellemi Iskolák tudós-koponyákat nevelő intézményein belül kiemelt jelentőségűek voltak a stonehenge-ek, a kőkörök Nap-szentélyei és szellemi iskolái, melyek közvetlen irányításai alatt működhettek a Nap templomai, s az adott helyeken, a Nap templomainak volt alárendelve a meghatározott ősprincípiumi karaktereknek áldozó templomok tömege, ahol a köznép mutatta be áldozatait.

Sorrendben tehát visszfelé: A Hold-Merkúr-Vénusz-Mars-Jupiter-Szaturusz templomok a körzetfelügyelő Nap-templom felügyelete alatt állottak, a Nap-templomok a Nap-szentély, vagyis a Stonehenge, a kőkörben élő fegyveres főpapság fennhatósága alatt álltak, s egyúttal itt Nap-szellemi iskola is működött. Hozzá hasonlatosan tudományos és szellemi orákulumokként léteztek Hold-Mars-Vénusz stb. szellemi orákulumok, de ezen szellemi orákulumokhoz közvetlenül nem tar-

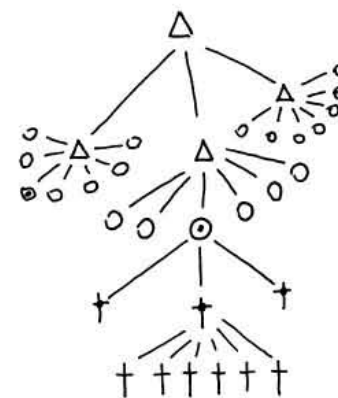
tozhattak templomok, vagyis ezek zárt világának a Népek Hitéhez ilyenformában már nem sok köze lehetett. Ezek az orákulumok, köztük a stonehenge-ek, közvetlenül a Nap-Szentélyek alá tartoztak, amelyek a világ minden táján, felettébb piramis-alakúak voltak. A Nap-Szentélyek pedig minden pillanatban a mai Kheops-gúla felé tekintettek (lásd 49, 50. és 51. ábrákat).



49. ábra



50. ábra

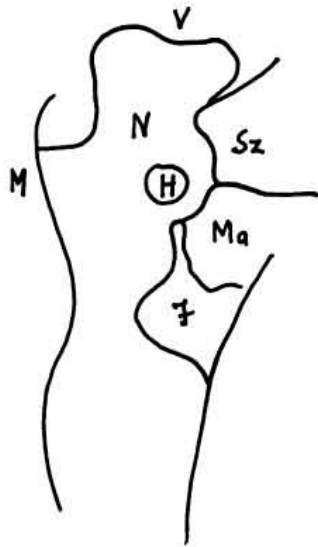


51. ábra

Volt tehát Rend, amely igen magas színvonalon egyesíthette, s jóval túlszárnyalta korunk hitét, tudományát és etikáját, s amely az atlantiszi középidőktől a főpapság asztrál-mágia felé való fordulásáig tökéletesen működött. (Nyilvánvalóan ez utóbbi a szeretet erői ellen dolgozott, s kontinensüknek emiatt kellett elsüllyednie).

Nézzük most, vajon mi szükséges ahhoz, hogy az ősprincípiumok által vezérelt eme Rendből megszülethessék a CSODA:

Az ősprincípiumok vezéregyénisége, a Nap, körülöleli a Holdat, s kettejük a többi ősprincípium fogja közre olyanformán, hogy a Nap tartományhatáraival valamennyi ősprincípium közvetlenül érintkezik (52. ábra).

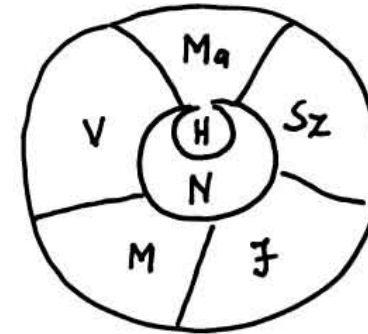


52. ábra

Ilyen területi eloszlás a valóságban is létezik, ám arról nyilatkozni, hogy ez mennyire lehet gyakori, ma még senki nem jogosult.

Természetesen véletlenszerűen, a Holdnak hatalmas, külön tartományai is léteznek, ám az már nem csekély jelentőségű lehet, ha a Hold, tartományának kis darabkájával, saját területétől elszakadva, a Nap védő ölelésében funkcionál!! A Nő és a Férfi polaritása és örök vajúdása ez!! Ahol pedig ez megtörtént, helyel-közzel precízen köréjük rendeződtek a többi angyali princípiumok is. Kétség sem férhet hozzá, hogy

mindez az Ember érdekében történik! Ez idáig több olyan helyet sikerült fellelni, ahol a Nap körülöleli a Holdat, (s csak úgy mellékesen: e helyek mindannyiszor kiemelt fontosságú, „szentesített” Föld-idegáram kereszteződések is voltak. Lásd: „Befolyásolhatatlan földsugárzások” című könyvet). Olyan területet azonban, ahol még a körszimmetria is kibontakozni igyekszik, s amennyire a domborulatok megengedik, a hely még a napsugarakat is szimbolizálni próbálja, csupán egyet sikerült találni (53. ábra).



53. ábra

Helye pedig a Kárpát-Medencében van, a Duna kapujánál (Duna kapuja = Ister gamja = Esztergom) kezdődő híres, háromszög alakú területen, ahol a történelmi Buda, s a mindenkori szkíta-magyar istenkirályok koronázó-fővárosa: Fejéregyháza (Fehérvár) romjai nyugszanak.

Ami itt történt, ami itt történik, s ami itt történni fog, az nem embertől függ, mert azt a radiesztezia tudományával igazolhatóan, az ősprincípiumok cirka százezer éves tartományhatárai közlik velünk. E hely valaha, Egyiptomhoz és Tibethez hasonlatosan a Földanya egyik legszentebb helye volt, s habár mi nem tudunk erről, még ma is az!